

๗๙๖ - ๓๒๓
ล ๙๑๖๔

๑.๓

การสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสกุลอลดูิง

ปริญญาในพนธ์

๒๐๔

แสงโสม กิมกี

๒๒ ๐.๘. ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประسانมิตรา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาทางบัณฑิต วิชาเอกนลศึกษา

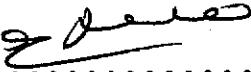
กันยายน ๒๕๓๔

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

180403.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาในบันทึกนี้
แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกผลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ไว้ได้

คณะกรรมการควบคุม

.....

ประธาน

(พศ. อุดม นิมфа)

.....

กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุปรารถ ชัยณรงค์)

คณะกรรมการสอบ

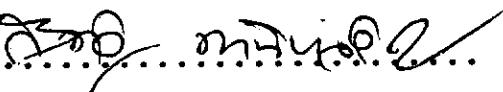
.....

ประธาน

(พศ. อุดม นิมфа)

.....

กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุปรารถ ชัยณรงค์)

.....

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ สุกชัย พานิชเจริญนาม)

บันทึกวิทยาลักษณ์มีต้องให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกผลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ไว้ได้
.....

คณะกรรมการตัดบันทึกวิทยาลัย

(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่... ๑๑... เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศคุณภาพการ

บริษัทฯ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุดม พิมพา ออาจารย์ ดร. สุปรานี ชัยกุญจน์ ประธานและกรรมการควบคุมบริษัทฯ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาเป็นอย่างมากในการให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งให้กำลังใจ จนสามารถทำให้บริษัทฯ ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ และอาจารย์สุกชิ พานิชเจริญนาม ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าบริษัทฯ และให้ข้อคิดเห็นดีๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ผู้วิจัยขอทราบขอบเขตอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสึกษาและให้กำลังใจ แก่ลูกศิษย์ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ อักษรถิง ออาจารย์อรุณ วรก้อง ออาจารย์วัฒนา สุกชิพันธุ์ ออาจารย์นพพร วัฒนสุข และอาจารย์นรศุษณ์ ปิติสวัสดิ์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบแบบทดสอบ และให้คะแนนในการทดสอบนักศึกษา

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษาต่อ ให้ทุนการศึกษา และเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณอาจารย์วีรศักดิ์ วิศวัล加กรณ์ คุณอรอนิน นาทอง คุณกุ่มเวลา ดวง ประเสริฐ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณนักศึกษาสาส- เกตบอลงยุ่งทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และข้อเสนอแนะในการทำปริญนานินพน์

ผู้วิจัยขออนุโมทนาลิกถิงพระคุณบิดา แมรดา และญาติพี่น้องทุกคนที่กรุณาช่วยสนับสนุน ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือโดยตลอดเป็นอย่างดี

แสงไสม ทินกวี

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาด้านครัว	6
	ความสำคัญของการศึกษาด้านครัว	6
	ขอบเขตของการศึกษาด้านครัว	6
	ข้อตกลงเบื้องต้น	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	9
	งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	13
	งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง	18
	สมมติฐานของการศึกษาด้านครัว	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาด้านครัว	21
	กลุ่มตัวอย่าง	21
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
	การวิเคราะห์ข้อมูล	23
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	35
บทย่อ	35
ความมุ่งหมายของการศึกษาด้านครัว	35
กลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
วิธีดำเนินการวิจัย	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
อภิปรายผล	40
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	45
ภาคผนวก	49
ประวัติย่อของผู้วิจัย	70

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในแต่ละคู่จากคะแนน ที่ให้โดยผู้เชี่ยวชาญสามท่านในแต่ละตำแหน่ง	28
2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนการทดสอบ ครึ่งที่หนึ่ง กับครึ่งที่สอง	29
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรวมของ แต่ละตำแหน่ง ใน การทดสอบครึ่งที่หนึ่ง กับครึ่งที่สอง	31
4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมการทดสอบ ทักษะในแต่ละตำแหน่ง ใน การทดสอบครึ่งที่หนึ่ง กับคะแนน รวมของผู้เชี่ยวชาญสามท่านในแต่ละตำแหน่ง	33
5 แสดงค่าคะแนนที่ ของคะแนนการทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด ครึ่งที่หนึ่ง	65
6 แสดงค่าคะแนนที่ ของคะแนนการทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด ครึ่งที่สอง	66
7 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์มเวิร์ค	67
8 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะตำแหน่งเซนเตอร์	68
9 แสดงการให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญ	69

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงการขึ้นของแต่ละตำแหน่งในขณะเป็นฝ่ายรุก 13

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การออกกำลังกายเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศไทย เนื่องจากการออกกำลังกายจะช่วยให้มนุษย์มีพัฒนาการที่ดีซึ่งสิ่งที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัดที่สุดก็คือ การพัฒนาการทางด้านร่างกาย และเนื่องจากได้มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ก็ย่อมมีการแข่งขันกันขึ้นเพื่อความสนุกสนาน เมื่อมีการแข่งขันก็จะต้องมีการสร้างกฎเกณฑ์ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันขึ้น เพื่อให้ผู้เล่นได้ปฏิบัติตาม

กีฬาที่ใช้ในการแข่งขันนี้มีหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทก็มีผู้นิยมและมีการฝึกฝนที่แตกต่างกันออกไป กีฬาบาสเกตบอลก็นับเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยม และมีการฝึกฝนกันทั่วไปตามประเทศไทยต่าง ๆ ทุกมุมโลกในปัจจุบัน (เฉลี่ย พิมพ์ธุ. 2529:1-2) และที่สำคัญ การเล่นกีฬาบาสเกตบอลนอกจากจะช่วยเสริมสร้างสภาพทางอารมณ์ สังคม และจิตใจแล้ว ยังสามารถช่วยสร้างความรับผิดชอบ การรู้จักหน้าที่ของตนเอง การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังทำให้เป็นผู้มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย —

ปัจจุบันได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลขึ้นอย่างกว้างขวาง นอกจากรายการจัดให้มีการแข่งขันภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย แล้ว ยังมีการจัดการแข่งขันในระดับเยาวชน ประชาชน และระดับชาติอีกด้วย เช่น การแข่งขันบาสเกตบอลชิงชนะเลิศเยาวชน ประชาชนชาย-หญิง ของกรุงเทพมหานคร การแข่งขันบาสเกตบอลชิงถ้วยพระราชทาน ชาย-หญิง การแข่งขันบาสเกตบอลกีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ตลอดจนในระดับนานาชาติ หรือระดับอาชีพ กีฬา

แข่งขันบาสเกตบอลชิงชนะเลิศแห่งโลก บาสเกตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย นอก-
จากนี้ในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติอื่น ๆ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียน
เกมส์ และกีฬาซีเกมส์ กีบบารูกีพีอาสาสเกตบอล ไว้ในการแข่งขันด้วย

**▷ การเล่นกีฬาบาสเกตบอลประกอบไปด้วยผู้เล่นในสนาม 2 ฝ่าย ๆ ละ 5
คน ซึ่งในการแข่งขันแต่ละครั้งนั้น ทีมใดที่มีผู้เล่นที่มีรูปร่างและทักษะดีกว่าจะเป็น^{ฝ่าย} ได้เปรียบและย่อมมีโอกาสเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน เพราะฉะนั้นผู้เล่นกีฬา^{บาสเกตบอล}จึงจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกหัดทักษะต่าง ๆ ให้ดี เพราจะผู้เล่นทุกคนจะ^{ต้องนำทักษะต่าง ๆ} ที่ได้ฝึกมาใช้ในการแข่งขัน ซึ่งผู้เล่นแต่ละคนจะต้องมีความ^{อดทน}ในการฝึกซ้อมเป็นเวลานาน ๆ ต้องอาศัยประสบการณ์และสติปัญญา ต้องรู้จัก^{การแก้ไขข้อบกพร่องของตน}เองเพื่อที่จะนำไปใช้ในการแข่งขันจริง เพราในสถาน^{การณ์ตั้งกล่าว} ผู้เล่นต้องรู้จักนำเสนอทักษะต่าง ๆ มาใช้เพื่อแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า^{ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดอยู่เสมอ} นอกจากนี้สภาพร่างกายที่ดีก็มีส่วนทำให้เกิดการ^{ได้เปรียบ} เสียเปรียบขึ้นในการแข่งขัน ดังนั้นการคัดเลือกนักกีฬาบาสเกตบอลทุก^{ตำแหน่ง}ถ้าได้ผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่และมีความสามารถเฉพาะตำแหน่งดีก็ย่อมได้เปรียบ^{จังทำให้ตำแหน่งต่าง ๆ ของผู้เล่นบาสเกตบอลต้องมีการคัดเลือกให้เหมาะสม}**

▲ ในการเล่นกีฬาและในการสอนผลศึกษา การวัดผลจึงเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งจะ^{ขาดเสียไม่ได้} ทั้งนี้เนื่องจากน้ำว่าผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่^(ผาณิต บิลมาศ. 2530:3) ครูผลศึกษาหรือผู้ฝึกสอนสามารถทราบความสามารถ^{หรือข้อบกพร่องของผู้เรียน}ได้โดยการใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาเป็นเครื่องมือในการ^{วัดความสามารถ} (วิริยา บุญชัย. 2523:236) ดังนั้นครูผลศึกษาควรมีหลักเกณฑ์ในการ^{พิจารณาแบบทดสอบ} โดยควรคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อ^{มั่น (Reliability)} ความประหยัด (Economical) และความเป็นมาตรฐาน^(Standardized) ของแบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญ (Sheehan. 1971:47) ซึ่ง^{สอดคล้องกับ จอห์นสัน และนิลสัน (Johnson and Neilson. 1974:44)} ได้^{กล่าวถึงแบบทดสอบที่ดีควรมีลักษณะดังนี้}

1. มีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ความสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดตรงตามจุดมุ่งหมาย
2. มีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบมีความแน่นอนในการวัด โดยผู้รับการทดสอบสอบผลสอบหลายครั้งก็ได้ผลเช่นเดิม
3. มีเกณฑ์ปกติ (Norm) เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม
4. มีความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง แบบทดสอบมีมาตรฐานที่แน่นอนแจ่มชัดในการดำเนินงาน และการให้คะแนน แม้จะมีผู้วัดหลายคนก็ได้คำตอบหรือคะแนนเท่ากัน

ในกีฬาบาสเกตบอลกีฬา เช่นกัน มีการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขึ้นหลายแบบด้วยกัน เพื่อใช้วัดทักษะต่าง ๆ ในกีฬาบาสเกตบอล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนบาสเกตบอล และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบและฝึกหัดความสามารถ และความก้าวหน้าสำหรับผู้เรียนหรือนักกีฬาของตน (อ่านวาย บุญญาลักษณ์. 2522:10) ซึ่งมีหลายแบบทดสอบด้วยกัน เช่น แบบทดสอบความสามารถทางนาสเกตบอลของบันน์ (Bunn) แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของพิมพา (Pimpa) แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของประเทศไทย สุราษฎร์ และแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของอ่านวาย บุญญาลักษณ์ (2522:60-78)

ในอดีตการฝึกหัดนักกีฬาบาสเกตบอล จะเน้นในเรื่องของการฝึกทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ให้คล่องแคล่ว โดยผู้เล่นทึ่งหมดพยายามในทีมจะมีการฝึกที่เหมือน ๆ กัน แต่ในปัจจุบันวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งการนำเอารหัศกรทางวิทยาศาสตร์ และนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกนักกีฬา จึงทำให้นักกีฬามีการพัฒนาอย่างรวดเร็วขึ้นทึ่งในด้านสภาพร่างกาย และเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการแข่งขัน ซึ่ง ประทุม ม่วงมี (2533:5) ได้กล่าวถึงการฝึกหัดนักกีฬาระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งจากการสังเกตนั้น จะเห็นได้ว่า โปรแกรมนาสเกตบอลของสหรัฐอเมริกาส่อที่จะประสบผลสำเร็จตั้งแต่การตัดเลือกตัวนักกีฬาเข้าสังกัดทีม ต้องมีการเลือกสรร

และแข่งขันกันมาก โปรแกรมการฝึกซ้อมก็จะถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้นักกีฬามีสมรรถภาพทางกายทั้งในส่วนที่เป็นสมรรถภาพทางกายโดยรวม ๆ และสมรรถภาพทางกายเฉพาะของนักกีฬาบาสเกตบอล การฝึกทักษะส่วนบุคคลและการเล่นเป็นทีมมีความเป็นระเบียบเป็นขั้นตอน จึงอาจสรุปได้ว่าเป็นการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม และที่สำคัญคือมีการฝึกทักษะที่เหมาะสมในการเล่นแต่ละตำแหน่งอีกด้วย

 ทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลประกอบไปด้วยทักษะที่สำคัญ ขอสรุปได้ 3 ประการ คือ

1. การรับ-ส่ง ลูกบาสเกตบอล

2. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล

3. การยิงประตูบาสเกตบอล (เทพประลิทธ์ กุลชัยวิชัย. 2527:7)

ซึ่งทักษะทั้ง 3 ประการนี้ เป็นทักษะพื้นฐานเบื้องต้นที่นักกีฬาบาสเกตบอลแต่ละคน ควรฝึกฝนให้คล่องแคล่ว แต่ในขณะแข่งขันนั้นจะมีการแบ่งตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ของนักกีฬาออกเป็นตำแหน่ง ซึ่งในแต่ละตำแหน่งนั้นจะต้องมีความสามารถเฉพาะ หรือต้องใช้ทักษะเฉพาะที่เหมาะสมกับการเล่นในตำแหน่งนั้น ๆ และจะแตกต่างกันออกไป โดยโคล์แมน และ เรย์ (Coleman and Ray. 1976:14-15) ได้แบ่งตำแหน่งหน้าที่ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลออกเป็น 3 ตำแหน่งด้วยกัน คือ

1. ตำแหน่งการ์ด (Guard) จะยืนอยู่ใกล้จากหัวประตู บริเวณเส้นกึ่งกลางสนามกับเส้นโอนโยนไทย การ์ดจะเป็นผู้ที่มีรูปร่างเล็กแต่คล่องแคล่ว

2. ตำแหน่งฟอร์вар์ด (Forward) จะยืนอยู่บริเวณด้านซ้ายหรือขวาของหัวประตู เป็นผู้ที่มีรูปร่างสูง

3. ตำแหน่งเซนเตอร์ (Center) เป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงที่สุดในทีม จะเป็นผู้ที่ยืนอยู่บริเวณใกล้หัวประตู

นอกจากนี้ เทอร์นบูลล์ (Turnbull. 1973:14-15) ยังได้กล่าวถึงการกำหนดหน้าที่ของผู้เล่นแต่ละคนตามตำแหน่ง ซึ่งในขณะทำการแข่งขันจะมีผู้เล่นใน

สนา� 5 คน โดยจะต้องแบ่งหน้าที่ในการเล่นออกเป็น 3 ตำแหน่งตามคุณสมบัติและความสามารถ โดยแบ่งเป็นตำแหน่งการคิด ฟอร์เวิร์ด และ เซนเตอร์

เนื่องจากในปัจจุบันสกุลเกมส์การแข่งขัน และสกุลร่างกายของนักกีฬาได้มีการพัฒนามาตรฐานขึ้นมาก ผู้เล่นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาตนเองให้สูงขึ้น เพราะในขณะแข่งขันจะมีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ในการเล่นไว้อย่างเห็นได้ชัด นักกีฬาจะต้องใช้ความสามารถและการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับตำแหน่งในการเล่น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งของนักกีฬาสเกตบอร์ล สำหรับนักกีฬาสเกตบอร์ล โดยการศึกษาข้อมูลจากคุณสมบัติและหน้าที่เฉพาะของแต่ละตำแหน่งที่ใช้ในการเล่นและการแข่งขัน ซึ่งจะใช้ความสามารถเฉพาะที่แตกต่างกันจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้เคยเป็นนักกีฬาสเกตบอร์ล และพบว่าสังคมไม่มีแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเฉพาะสำหรับนักกีฬาโดยแยกออกเป็นแต่ละตำแหน่ง จะมีก็แต่แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้วัดทักษะเบื้องต้นและทักษะรวม ๆ อื่น ๆ ที่ไม่ได้เน้น และยังใช้แบบทดสอบดังกล่าวทดสอบนักกีฬาในทุกตำแหน่งด้วยแบบทดสอบเดียวกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลความสามารถหน้าของนักกีฬาในทีม โดยใช้แบบทดสอบที่เหมาะสมในการเล่น เพื่อใช้จำแนกระดับความสามารถของนักกีฬาแต่ละคน เพื่อที่ผู้ฝึกสอนสามารถใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริม และซ้อมเสริมนักกีฬาในแต่ละตำแหน่ง ได้ตรงตามจุดบกพร่องภายนอกจากการฝึกซ้อมหรือทดสอบก่อนการฝึก เพื่อใช้คัดเลือกผู้เล่นให้เหมาะสมกับตำแหน่งในการเล่น และยังเป็นสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาใช้แบบทดสอบเหล่านี้เป็นแนวทางสำหรับฝึกฝน ปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้จะเป็นประโยชน์ในการที่จะช่วยให้มาตรฐานการแข่งขันของนักกีฬาดีขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอน ตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมมาตรฐานการแข่งขันกีฬาสเกตบอร์ลของประเทศไทยให้สูงขึ้นอีกด้วย

>* ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
2. เป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลสามารถนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ทดสอบความสามารถเพื่อคัดเลือกผู้เล่นให้เหมาะสมกับตำแหน่ง และเพื่อประเมินผลความก้าวหน้าของนักกีฬาภายในทีม โดยใช้แบบทดสอบเฉพาะตำแหน่ง
3. เป็นแนวทางสำหรับนักกีฬา สามารถนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ฝึกฝน ปรับปรุง และพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น และเหมาะสมกับตำแหน่งในการเล่น
4. ผลของการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในเรื่องของบาสเกตบอลให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 45 คน โดยแบ่งเป็น
 - ตำแหน่งการ์ด (Guard) จำนวน 15 คน
 - ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด (Forward) จำนวน 15 คน
 - ตำแหน่งเซ็นเตอร์ (Center) จำนวน 15 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ แบบทดสอบทักษะ เฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบ

ข้อหกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยไม่ได้ควบคุมเรื่องอาหาร การนัดผ่อน การออกกำลังกาย การปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และกิจกรรมอื่น ๆ ในระยะก่อนหน้าหรือระหว่างการทดสอบ ในชีวิตประจำวัน จำกัดเฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะบาสเกตบอล หมายถึง ทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล เช่น ทักษะการเลี้ยงลูก ทักษะการรับ-ส่ง ลูกบาสเกตบอล และทักษะการยิงประตู บาสเกตบอล

เฉพาะตำแหน่ง หมายถึง หน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกันออกไปในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล โดยแบ่งตำแหน่งของการยืนในสนาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตำแหน่ง คือ

- การ์ด (Guard) ผู้เล่นในตำแหน่งการ์ดจะเป็นผู้เล่นที่ยืนอยู่ใกล้จากห่วงประตู เป็นผู้ที่สั่งการในขณะเล่นเกมส์รุกและเป็นผู้ที่ควบคุมเกมส์

- ฟอร์เวิร์ด (Forward) ผู้เล่นในตำแหน่งฟอร์เวิร์ดจะเป็นผู้เล่นที่อยู่บริเวณด้านซ้ายและขวาของห่วงประตู และอยู่บริเวณใกล้ล้มของสนาม

- เซนเตอร์ (Center) ผู้เล่นในตำแหน่งเซนเตอร์จะเป็นผู้เล่นที่นิ้นที่ในการเล่นบริเวณใกล้ห่วงมากที่สุด และมักจะเป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงที่สุดในทีม

นักบานสเกตบอลหญิง หมายถึง ผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัย
เข้าร่วมแข่งขันกีฬานักบานสเกตบอลหญิงในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18
ประจำปี 2533 และกีฬานักบานสเกตบอลอุดมศึกษา ของกรุงเทพมหานคร ประจำปีม-
หญิง ประจำปี 2533

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาดังนี้ พบว่าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ทั้งของต่างประเทศและภายในประเทศไทย สูตรได้ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

เม耶ร์ และ เบลช (ละเอียด รายชื่อพัฒน์. 2528:5; อ้างอิงมาจาก Meyers and Blesh. 1962:181-182) ได้ให้หลักเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะไว้ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบความเลือกวัดทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬานั้น ๆ
2. แบบทดสอบความมีความคล้ายคลึงกับสภานการเล่นมากที่สุด
3. แบบทดสอบความส่งเสริมท่าทางในการเล่นให้ดีขึ้นด้วย
4. แบบทดสอบความมุ่งหมายที่ดีและดึงดูดความสนใจ
5. แบบทดสอบความให้ทดสอบที่ล่อง
6. แบบทดสอบไม่ควรยกเว้นไป

สก็อตต์ และ เฟรนซ์ (ละเอียด รายชื่อพัฒน์. 2528:4; อ้างอิงมาจาก Scott and French. 1970:8) กล่าวถึงการวัดผลของทักษะกีฬาว่าจะช่วยให้เกิดประโยชน์ตั้งคือ

1. เป็นเครื่องมือพิจารณาถึงความบกพร่องในทักษะกีฬานั้น ๆ
2. เป็นเครื่องมือเปรียบเทียบผลการเรียน การนำไปใช้ การแข่งขัน

หรือการเล่น

3. เป็นแนวทางในการให้ระดับคะแนน (Grade) และวิธีประเมินผลการ

เรียน

4. เป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะฝึกซ้อมมากขึ้น

แมททิวส์ (Mathews. 1978:226) ได้เสนอขั้นตอนการดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะภาษาสเกตบอร์ลไว้ 3 ขั้น ดังนี้คือ

1. ตรวจทักษะที่จำเป็นในกีฬาภาษาสเกตบอร์ลย่างมีหลักเกณฑ์ ทักษะที่จำเป็นได้แก่ การส่งการรับลูกภาษาสเกตบอร์ล การเลี้ยงลูกภาษาสเกตบอร์ล การหมุนตัว การยิงประตู ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญ นำไปสู่ความสำเร็จ และความสามารถในการเล่นได้ ควรที่จะเลือกทักษะเหล่านี้เพื่อกำไรผลและสร้างแบบทดสอบภาษาสเกตบอร์ล

2. การเลือกตัวแปรเพื่อที่จะวัดผลและจัดดำเนินการทดสอบ ควรพิจารณาถึงกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มใหญ่ กลุ่มใหญ่ที่สุดหนึ่ง หรือเป็นบุคคลระดับใด เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา หรือนักกีฬา เป็นต้น

3. ขั้นสุดท้าย เป็นการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ทดสอบ เพื่อศึกษาว่าแบบทดสอบนี้สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้จริง เช่น ผู้รับการทดสอบที่ได้คะแนนสูงจากการทดสอบจะเป็นผู้เล่นภาษาสเกตบอร์ลที่ดีที่สุด หรือศึกษาได้จากการที่ให้ผู้ฝึกหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้วางแผนอัตราประเมินค่า ในความสามารถทางการเล่นภาษาสเกตบอร์ลของผู้รับการทดสอบทุกคน ถ้ามีความสัมพันธ์กันสูง ระหว่างอัตราการประเมินค่าของผู้ฝึกกับคะแนนของการทดสอบ อาจสรุปได้ว่าแบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรง

เทอร์นบูลล์ (Turnbull. 1973:14-15) ยังได้กล่าวถึงคุณสมบัติและหน้าที่ของกีฬาภาษาสเกตบอร์ลไว้ว่า คุณสมบัติของนักกีฬาภาษาสเกตบอร์ลในตำแหน่งต่าง ๆ ภายในทีมมีความสำคัญในการพิจารณาคัดเลือกตัวนักกีฬา ซึ่งจะต้องมีความสามารถเกี่ยวกับกฎ遊びและการเล่น กล่าวคือ เป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้เล่นแต่ละคนตามตำแหน่ง ซึ่งในขณะแข่งขันนี้จะมีผู้เล่นในสนาม 5 คน โดยแบ่งหน้าที่ในการเล่นออกเป็น 3 ตำแหน่ง ตามคุณสมบัติและความสามารถ คือแบ่งเป็นตำแหน่งฟอร์เวิร์ด การ์ด และเซ็นเตอร์

ตำแหน่งฟอร์เวย์ด ต้องมีคุณสมบัติตั้งต่อไปนี้ เป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างสูง มีความเร็วสูงกว่าผู้เล่นคนอื่น เลี้ยงลูกได้ดี หลอกเข้าไปยิงประตูได้ ย่างบอลได้ดี มีความสามารถในการเข้าไปยิงประตูระยะไกลได้ สามารถสามารถในการยิงประตู บริเวณหนึ่งของสนามได้ดี ยิงประตูไกลได้ดี เลี้ยงบอลเข้าไปตามแนวเส้นหลังได้ดี กำบังคู่ให้เพื่อนร่วมทีมยิ่งพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อเข้าเยี่ยงลูกได้ดี และป้องกันการเข้าเยี่ยงลูกของฝ่ายตรงข้าม

ตำแหน่งการ์ด มีคุณสมบัติตั้งต่อไปนี้ เป็นผู้เล่นที่มีความเร็ว มีความคล่องตัวสูง ไม่จำเป็นที่จะต้องมีรูปร่างสูงมาก มีความสามารถในการเลี้ยงบอลได้เป็นอย่างดี สามารถเลี้ยงลูกเข้าไปยิงประตูได้ดี ยิงประตูระยะไกลได้อีกย่างแม่นยำ สามารถคาดการณ์ล่วงต่าง ๆ ล่วงหน้าได้ดี มีเทคนิคและกลยุทธ์ในการเล่นที่ดี ส่งบอลได้แม่นยำ เป็นตัวกำหนดเกมส์การรุก แผนการเล่น เป็นผู้ที่ลั่นการควบคุมเกมส์ในขณะเล่น ยิ่ดพื้นที่ให้สมดุลร์ในขณะเล่นเกมส์รุก และป้องกันฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ยิงประตูระยะไกล

ตำแหน่งเซนเตอร์ มีคุณสมบัติตั้งต่อไปนี้ เป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างใหญ่และสูงที่สุดในทีม สามารถยืนในตำแหน่งเซนเตอร์ตัวสูงหรือเซนเตอร์ตัวต่ำได้ ยิงประตูระยะไกลได้ดี หมุนตัวยิงประตูได้ดี ยิงประตูได้ดี สามารถย่างบอลและยิงช้ำได้ดี หากตำแหน่งในการเยี่ยงบอลได้ดี สามารถป้องกันการตัดเข้าไปยิงประตูระยะไกลได้ใช้เท้าในการเคลื่อนไหวได้ดี และสามารถกำบังคู่ให้เพื่อนร่วมทีมได้

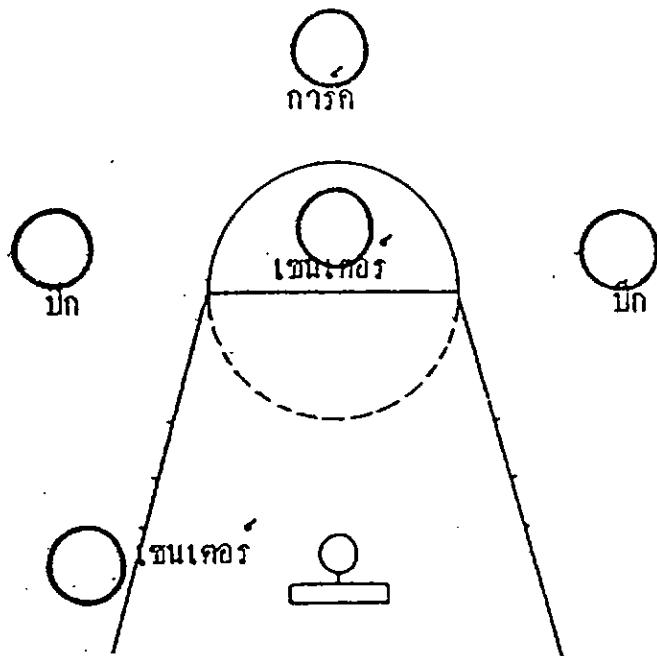
นอกจากนี้ โคลแมน และ เรย์ (Coleman and Ray. 1976:14-15) ยังได้กล่าวเกี่ยวกับตำแหน่งในการเล่นบาสเกตบอลไว้ว่า ในการเล่นบาสเกตบอล การเรียกชื่อตำแหน่งแต่ละตำแหน่งจะถูกแบ่งโดยพื้นที่ภายนอกสนาม ซึ่งโดยปกติจะใช้เรียกในขณะที่เป็นฝ่ายรุก ประกอบด้วย 3 ตำแหน่งตัวยกัน คือ การ์ด (Guard) ฟอร์เวย์ด (Forward) และ เซนเตอร์ (Center) ตั้งรายละเอียดต่อไปนี้

การ์ด (Guard) ผู้เล่นในตำแหน่งการ์ดจะยืนอยู่ในบริเวณระหว่างเส้นกึ่งกลางสนามกับเส้นโขนโภชน์ในขณะที่เป็นฝ่ายรุก ผู้เล่นในตำแหน่งการ์ดมักจะเป็นผู้ที่

นี่รูปร่างเล็กกว่าผู้เล่นอื่น ๆ ภายในทีม แต่จะต้องเป็นผู้ที่คล่องแคล่วสามารถนำบล็อกชั้นมาเพื่อเล่นเกมส์รุกได้ การ์ดจะต้องเป็นผู้ที่สังการในขณะที่เล่นเกมส์รุก และสามารถควบคุมเกมส์การเล่นของทีมได้ สามารถยิงประตูได้ในระยะ 15-25 ฟุต (4.5-7.5 เมตร) การ์ดที่มีประสิทธิภาพจะต้องสามารถเคลื่อนที่เร็วเข้าไปใกล้หัวงประตูให้มากที่สุด เป็นการติงคู่ต่อสู้ให้เข้ามาป้องกันตนเอง จากนั้นจึงส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่สามารถยิงประตูได้ ซึ่งยอมหมายถึงการ์ดจะต้องเป็นผู้ที่ส่งบอลได้ และสามารถอ่านเกมส์การเคลื่อนที่ของเพื่อนร่วมทีมได้ ผู้เล่นในตำแหน่งการ์ดนี้จะต้องเป็นผู้เล่นที่มีประสบการณ์สูง

ฟอร์เวิร์ด (Forward) ผู้เล่นในตำแหน่งฟอร์เวิร์ดจะยืนอยู่บริเวณด้านซ้ายหรือด้านขวา ระหว่างบริเวณกลางเส้นโยน โดยกับเส้นข้างสนามในขณะที่เป็นฝ่ายรุกผู้เล่นในตำแหน่งฟอร์เวิร์ดจะต้องเป็นผู้เล่นที่ตัวสูงของทีม มีความสามารถในการเคลื่อนที่เร็วเข้าทำประตู สามารถยิงประตูจากบริเวณมุมของสนามและข้างสนามได้ ฟอร์เวิร์ดจะต้องพร้อมที่จะทำการกำบังคู่เพื่อที่จะให้เพื่อนร่วมทีมสามารถยิงประตูได้ และต้องเตรียมพร้อมเสมอที่จะต้องเข้าไปยังบล็อกหลังจากที่มีการยิงประตูผลัด

เซนเตอร์ (Center) ผู้เล่นในตำแหน่งเซนเตอร์จะเป็นผู้เล่นที่ยืนอยู่บริเวณใกล้หัวงประตูมากที่สุด และหันหลังให้กับหัวงประตูในขณะที่เป็นฝ่ายรุก ผู้เล่นในตำแหน่งเซนเตอร์นี้จะต้องเป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงที่สุดของทีม ผู้เล่นในตำแหน่งนี้ควรจะต้องมีทักษะดังนี้ สามารถยิงประตูบริเวณใกล้หัวงได้ มีความสามารถในการทำตัวเองให้พ้นจากการป้องกันเพื่อรับบอลจากเพื่อนร่วมทีม และสังคอบต้องยืนอยู่บริเวณใกล้ ๆ หัวงประตูเพื่อเตรียมพร้อมที่จะเข้าทำการยังบล็อก

ภาพประกอบ ๑ แสดงการยืนของแต่ละตำแหน่ง ในขณะเป็นฝ่ายรุก

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

สมาคมสหศึกษา ผลศึกษา และนันทนาการ ของสหรัฐอเมริกา (AAHPER, 1966:14-17) ได้จัดทำคู่มือแบบทดสอบกักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายและหญิง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อช่วยนักเรียนประเมินผลการปฏิบัติทักษะพื้นฐานของการเล่นบาสเกตบอลชนิดนั้น มุ่งให้เข้าทั้งหลายได้ปรับปรุงล่วงหน้าเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น เป็นการประเมินผลการสอนของครู และเป็นเครื่องมือช่วยให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น แบบทดสอบมาตรฐานนี้ประกอบด้วยข้อทดสอบ 9 รายการ คือ การยิงประตูด้านหน้า (Front Shot) การยิงประตูด้านข้าง (Side Shot) การยิงประตูโภช (Foul Shot) การยิงประตูใต้แป้น (Under Basket Shot) การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว (Speed Pass) การกระโดดและเอื้อมแตะ (Jump and Reach) การส่งลูกบาสเกตบอลเหนือศีรษะ (Overarm Pass) การส่งลูกบาสเกตบอลแบบพลัก (Push Pass) และการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribble) แบบ

ทดสอบนี้ได้กำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้ดังนี้คือ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น การกำหนดคะแนน วิธีการให้คะแนนระดับความยากของแบบทดสอบตามระดับอายุ โดยมีตารางคะแนนมาตรฐานตามระดับอายุกับผลของคะแนนการทดสอบแต่ละรายกำหนดไว้

พิมพา (อ่านว่า บุญญาลักษณ์. 2522:21; อ้างอิงมาจาก Pimpa.

1968:2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Study to Determine the Relationship Between Bunn's Basketball Skill Test and the Writer's Modified Version of that Test." ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของบันน์กับของผู้วิจัยที่ได้นำแบบทดสอบของบันน์เพื่อมาปรับปรุงใหม่ แบบทดสอบของบันน์ประกอบด้วยข้อทดสอบ 6 รายการ คือ การยิงประตูใต้แป้นสลับ ข้าง การส่งลูกบาสเกตบอลกระแทกผนัง การหยดเหวี่ยงเห็นนี่ใส่ถัวย การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง การหยุดและการหมุนตัว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู แบบทดสอบของพิมพาประกอบด้วยข้อทดสอบ 2 รายการ คือ การยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง และการหยดเหวี่ยงเห็นนี่ใส่ถัวย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาชายวิทยาลัยสปริงฟิลด์ ปีการศึกษา 1967 ถึง 1968 จำนวน 100 คน โดยแบ่งผู้รับการทดสอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักกีฬา และกลุ่มไม่มีกีฬา จากผลการศึกษานั้น

1. แบบทดสอบของบันน์ และแบบทดสอบของพิมพา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มนักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .879$)

2. แบบทดสอบของบันน์ และแบบทดสอบของพิมพา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มไม่มีกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .947$)

3. จากการเปรียบเทียบผลของทั้ง 2 กลุ่ม แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ใกล้เคียงกันมาก

4. การยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง และการหยดเหวี่ยงเห็นนี่ใส่ถัวย เป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดทักษะทางบาสเกตบอลได้

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า

1. ผู้ฝึกสอนบาสเกตบอลและนักผลศึกษาควรใช้แบบทดสอบของพิมพา ที่สร้างขึ้นใหม่แทนแบบทดสอบของบันน์ ทั้งนี้เพื่อประหยัดเวลาในการทดสอบ
 2. ควรจะได้ทำการศึกษาด้านคว้าในเรื่องเดียวกันนี้อีก โดยเพิ่มผู้เข้ารับการทดสอบให้มากขึ้น
 3. การศึกษาครั้งต่อไปควรจะมีการเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้งหมดของบันน์ และแบบทดสอบที่นำมาจากแบบทดสอบของบันน์ โดยให้แตกต่างจากการศึกษาด้านคว้าในครั้งนี้
- เอนเลนเบอร์ก (Ellenburg. 1971:5174-5175 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Predictive Value of Selected Physical Variables in Determining Competitive Performance in High School Basketball." ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงคุณลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ที่จะใช้กำหนดหรือชี้ให้เห็นความสามารถในการเข้าร่วมการแข่งขันบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายที่จะกำหนดคุณค่าของข้อสอบทักษะทั้ง 10 ข้อทดสอบ และองค์ประกอบของบุคคลเกี่ยวกับอายุ ส่วนสูง น้ำหนัก ในการกำหนดความสามารถในการแข่งขัน กีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาชายใน 1 ฤดูกาลการแข่งขัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียนจำนวน 110 คน ทำการรวบรวมข้อมูลโดยให้นักกีฬาแสดงความสามารถ แล้วให้ตารางการให้คะแนนแบบกราฟประเมินค่าการปฏิบัติของแต่ละคนในแต่ละครั้งของการแข่งขันในฤดูกาลการแข่งขันปี 1969 ถึง 1970 ตารางคะแนนการประเมินค่านี้ออกแบบโดยเอนเลนเบอร์กและรวบรวมคะแนนโดยผู้บันทึกคะแนนของทีม ซึ่งผู้ฝึกประจำทีมเป็นผู้ตัดเลือก และได้รับการฝึกหัดการบันทึกคะแนนจากเอนเลนเบอร์ก หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ คะแนนเฉลี่ยตลอดการแข่งขันแต่ละครั้ง เบอร์เซนต์การยิงประตูโทษและในบริเวณสามที่ว้าไปจำนวนเฉลี่ยในการแข่งขันของหลังการยิงประตูต่อเกมส์ เวลาที่ลงเล่นในเกมส์นั้นและคะแนนรวมที่ได้ทั้งหมด แล้วนำผลมาสรุป ปรากฏว่า เพื่อให้ผลการคำนายนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว และไม่ทำให้การคำนายนี้ผลผิดพลาด จึงได้คัดเลือกแบบทดสอบให้

เหลือเพียง 5 รายการ คือ ความสูง แรงบีบมือ การกระโดดแตะ การสั่งลูกบาสเกตบอลกระแทกนังและการยิงประตู ให้ແມ່ນ 30 ວິນາທີ ຂຶ້ງຄົວວ່າຮາຍກາຮັດສອບທັງ 5 ຮາຍການນີ້ເປັນເຄື່ອງນີ້ທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະສາມາດໃຊ້ກຳນາຍຄວາມສາມາດໃນການເລັນບາສເກຕບອລສໍາຫັນກ່ຽວມັບຮົມສຶກຂາໄດ້ເປັນອ່າງດີ

คลาร์ค (Clark. 1974:4832-A) ໄດ້ກຳກາຣວິຈີຍເຮືອງ "Development and Validation of a Basketball Skill Test." ຜູ້ວິຈີຍໄດ້ເຮັມຕົນສຶກຂາກັນນັກສຶກຂາວິທະຍາລັບອົບວິລວອລເລ່ອງ ກຳກາຣປະເມີນພລເຄື່ອງນີ້ວິເຄຣະທີ່ກາຣເລັນແລະກາຣັນຄົນຄວ້າເອກສໍາຮາງງານວິຈີຍຕ່າງໆ ເພື່ອທີ່ຈະຈຳແນກອອກປະກອບຂອງຜູ້ເລັນທີ່ປະສົບຄວາມສໍາເຮົາໃນການເລັນບາສເກຕບອລ ໃນຂອບເທັດ 3 ປະກາງ ອື່ບ ພັງຮະເບີດ (Anaerobic Power) ຄວາມສິນພັນຮູ້ຂອງນີ້ແລະຕາ (Hand-Eye Coordination) ແລະຄວາມວ່ອງໄວ (Agility) ໂດຍໃຊ້ແບບກົດສອບ 7 ຮາຍກາຣວັດຂອບເໝັດຕັ້ງກ່າວໄດ້ນຳໄປກົດສອບກັນຜູ້ສັນຕິພາບ 48 ດວນ ພລສຸດທ້າຍໄດ້ແບບກົດສອບ 3 ຮາຍກາຣອື່ບ ກາຣໂດດແຕະວັດພັງຮະເບີດ ກາຣຍິງປະໂຫຍດໃຫ້ແມ່ນ 30 ວິນາທີ ວັດຄວາມສິນພັນຮູ້ຂອງນີ້ແລະຕາ ແລະກາຣິ່ງໄປ-ກລັບລື້ຖືສົກາງ (Four-Way Boomerang) ວັດຄວາມວ່ອງໄວຜູ້ວິຈີຍນຳຄະແນນຮົມຂອງແບບກົດສອບທັງໝົດມາຫາຄ່າຄວາມເຖິງຕຽງ ຂຶ້ງໄດ້ຄ່າຄວາມເຖິງຕຽງ 0.915 ແລະໃຊ້ວິທີໂປຣດັດ ໂມເມນ໌ ທ່ານມາເປັນປຣນັກແລະຄວາມເຂື່ອມື້ນໂດຍໃຊ້ກຸລຸ່ມຕົວອ່າງ 44 ດວນ ໃຫ້ຜູ້ກົດສອບຈົບຄູ່ກັນ ຕ່າງຄົນຕ່າງໝັ້ນກີກພລຂອງຄະແນນປຣາກງົງວ່າໄດ້ຄ່າຄວາມເປັນປຣນັກ 0.994 ສ່ວນກາຮາຄວາມເຂື່ອມື້ນໄດ້ໃຊ້ກຸລຸ່ມຕົວອ່າງ 48 ດວນ ກົດສອບຫຼັ້າ ຊົກທັດສອບຄັ້ງແຮກທ່າງຈາກຄັ້ງໜັງສອງສັບດາທີ່ ໄດ້ຄ່າຄວາມເຂື່ອມື້ນ 0.896 ກາຮາຄວາມເຖິງຕຽງກອງແບບກົດສອບສ່ວນໄຫຼຸ້ງໄດ້ກຳກາຣສຶກຂາຈາກກາຮແໜ່ງໜັນນາສເກຕບອລຂອງໂຮງເຮືອມັນສຶກຂາ 8 ແທ່ງ ໃນນອർທේගිරිນ ໂອໄຊໂອ ໂດຍນຳແນບກົດສອບໄປກົດສອບກັນນັກກີ່ຈ໏າ 250 ດວນ ໃນວັນແຮກຂອງກາຮແໜ່ງໜັນ ແລະຈາກກາຮເລືອກຂອງຫ້ວໜ້າຜູ້ຝຶກ 8 ດວນ ໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງກາຮແໜ່ງໜັນ ເພື່ອເລືອກຜູ້ເລັນທີ່ສຸດຂອງທີ່ມີ 19 ດວນ ຂຶ້ງໃນກາຮແໜ່ງໜັນປີ 1971 ຜູ້ເລັນລົງແໜ່ງໜັນ 99 ດວນ ໄນໄດ້ລົງເລັນ 94 ດວນ ໄດ້ຄ່າຄວາມເຖິງຕຽງ 0.628 ແລະປີ 1972 ຜູ້ເລັນລົງແໜ່ງໜັນ 94 ດວນ ໄນໄດ້ລົງເລັນ

156 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.684 ส่วนการคำนวณผลสำเร็จของทีม ได้จากการคำนวณเฉลี่ยรวมจากการใช้แบบทดสอบกับทีมชั่งอธุ์ในอันดับสูง 7 ทีม โดยใช้สูตรของสเปียร์แมน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.875

หอป金ส์ (Hopkins. 1977:155 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Factor Analysis of Basketball Skill Tests." ผู้วิจัยเริ่มต้นศึกษา โดยการตรวจสอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้งหลายที่นิยมใช้ทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลที่ดีที่สุด ในขอบเขตของทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานขอบเขตของทักษะบาสเกตบอลไว้ 5 ประการ คือ การยิงประตู การส่งลูกบาสเกตบอล การกระโดด การเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอล และการเคลื่อนที่ในขณะมีบลลังตัวแปรในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล ในขอบเขตของสมมติฐานข้างต้น รวม 21 ตัวแปร (ข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล) ทั้งนี้ได้รวมถึงข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล 9 รายการ ของ AAHPER ไว้ด้วย ผู้วิจัยนำข้อทดสอบทั้งหมดนี้ไปทดสอบนักเรียนชายระดับ 7-12 ที่กำลังอธุ์ในค่ายฤดูร้อนในปี 1975 ที่มหาวิทยาลัยมิเนโซตา จำนวน 70 คน ผู้วิจัยทำการตรวจสอบสมมติฐาน โดยการใช้รูปแบบการวิเคราะห์ 4 แบบ ดังนี้ Alpha Factor Analysis, Canonical Factor Analysis, Image Analysis และ Principle Components Analysis ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบทักษะบาสเกตบอลปรากฏว่า สมมติฐานในขอบเขตทักษะการกระโดด พบว่า การกระโดดและเอื้อมแตะเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมติฐานในขอบเขตของการเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอล และการเคลื่อนที่ในขณะมีบลลัง พบว่า การวิ่งซิกแซกและการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก เป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมติฐานในขอบเขตของการส่งลูกบาสเกตบอล พบว่า การส่งลูกบอลเร็ว และการส่งลูกบาสเกตบอลกระแทกผนัง เป็นการวัดผลที่ดีที่สุด และ สมมติฐานในขอบเขตการยิงประตู พบว่า การยิงประตูด้านข้าง การยิงประตูด้านหน้า และการยิงประตูโภช เป็นการวัดผลที่ดีที่สุด แต่การยิงประตูด้านข้างมีระยะใกล้ 20 ฟุต อาจขวางกีนไปสำหรับนักเรียนในชั้น 7-8 การยิงประตูด้านหน้าจึง

เหมาะสมที่สุด ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาครั้งนี้ว่า รายการทดสอบทักษะภาษาสเกตบอร์ล ที่สามารถทดสอบได้รวดเร็ว และวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ รายการทดสอบ การกระโดดและเอี้ยมแทะ การส่งลูกภาษาสเกตบอร์ลเร็ว การเลี้ยงลูกภาษาสเกตบอร์ล และการยิงประตูด้านหน้า จึงเป็นข้อทดสอบที่ดีที่สุด

13 งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง

ประเสริฐ สำราญผล (2519:บกคดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะ กีฬาภาษาสเกตบอร์ลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักกีฬา 50 คน และกลุ่มที่ไม่มีกีฬา 50 คน โดยใช้แบบทดสอบทักษะภาษาสเกตบอร์ลของพิมพา เป็นเกณฑ์ในการหาความเที่ยงตรงและใช้วิธีทดสอบเชิงเดี่ยวนอกจากนั้นยังหาความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของแต่ละรายการของแบบทดสอบของผู้วิจัยอีกด้วย ผลการศึกษานั้นว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงอย่างมั่นยำสำหรับทางสถิติที่ระดับ .01 แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอย่างมั่นยำสำหรับทางสถิติที่ระดับ .01 และแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการมีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่นอย่างมั่นยำสำหรับทางสถิติที่ระดับ .01

อำนวย บุญญาลักษณ์ (2522:บกคดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของแบบทดสอบทักษะภาษาสเกตบอร์ลของบันน์ พิมพา และ ประเสริฐ สำราญผล กับของผู้วิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ผลศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักกีฬา 50 คน และกลุ่มที่ไม่มีกีฬา 50 คน โดยใช้แบบทดสอบทักษะภาษาสเกตบอร์ลของบันน์ เป็นเกณฑ์ในการหาความเที่ยงตรง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณ ระหว่างเกณฑ์กับแบบทดสอบทักษะภาษาสเกตบอร์ลของผู้วิจัย ซึ่งแยกเป็น 2 รายการทดสอบ เพื่อเลือกแบบทดสอบรายการอย่างของผู้วิจัยเข้าเป็นชุดและศึกษาหาแบบ

ทดสอบชุดที่มีความเที่ยงตรงสูง ใช้วิธีการทดสอบชี้ว้าในการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและความเชื่อมั่นของแต่ละรายการการทดสอบของแบบทดสอบของผู้วิจัย นอกจากนี้ยังหาค่าอำนาจจำแนกของแต่ละรายการการของแบบทดสอบของผู้วิจัย ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะภาษาગેતબોલ ઓફ નિયમા ક્રિકેટ સ્પર્ટ્સ สำเร็จผลกับของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. แบบทดสอบทักษะภาษาગેતબોલ ઓફ પુરુષ તેલરાઇગર્સ મีความเที่ยงตรงสูง และเมื่อนำแบบทดสอบแต่ละรายการรวมกัน ชุดของแบบทดสอบที่ประกอบด้วย
3. รายการ คือ การส่งลูกภาษาગેતબોલ રંગનંગ การยิงประตู ได้เป็นสัดส่วนอย่างและการเลี้ยงลูกภาษาગેતબોલ યิงประตู มีความเที่ยงตรงสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. แบบทดสอบทักษะภาษาગેતબોલ ઓફ પુરુષ મีความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. แบบทดสอบทักษะภาษาગેતબોલ ઓફ પુરુષ તેલરાઇગર્સ แต่ละรายการมีความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. แบบทดสอบทักษะภาษาગેતબોલ ઓફ પુરુષ તેલરાઇગર્સ ค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บรรจบ ภิรมย์คำ (2524:บกคดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาภาษาગેતબોલ สำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตหญิงจากวิชาลังกร์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ผลศึกษา แห่งละ 24 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 96 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีทักษะ 48 คน และกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ 48 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปักติกักษะกีฬาภาษาગેતબોલ เป็นนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ผลศึกษา จำนวน 85 คน โดยผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาภาษาગેતબોલ ของ อ่านนาย บุญญาลักษณ์ เป็นเกณฑ์ในการหาความเที่ยงตรง โดยหาค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย
ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของผู้วิจัย มีความเที่ยงตรงอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01
2. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของผู้วิจัยแต่ละรายการมีความเชื่อมั่น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของผู้วิจัยมีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ผลศึกษา เท่ากับ 94.48 วินาที ความเบี่องเบน
มาตรฐาน 20.58 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะกีฬาบาสเกตบอลเป็นระดับตื้นาก ตี
ปานกลาง ตื้อ และตื้นาก กับต่ำกว่า 78.2, 86.6-78.2, 92.5-85.7,
112.1-92.6 และ สูงกว่า 112.1 วินาที ตามลำดับ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นมีความเที่ยงตรง มีความเป็นปัจจัย และมีความเชื่อมั่น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ประจำปี 2533 และกีฬาบาสเกตบอลอุดมศึกษา ของกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2533 โดยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 45 คน แบ่งออกเป็น

ตำแหน่งการ์ด (Guard) จำนวน 15 คน

ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด (Forward) จำนวน 15 คน

ตำแหน่งเซ็นเตอร์ (Center) จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬา บาสเกตบอลหญิง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาคุณสมบัติของตำแหน่งการ์ด ฟอร์เวิร์ด เซ็นเตอร์ และศึกษาทักษะต่าง ๆ ที่ใช้เฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง

2. สร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ให้ครอบคลุมในคุณสมบัติและทักษะต่าง ๆ ของแต่ละตำแหน่ง ชิ้นแบบทดสอบที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นจะประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งการ์ด แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งฟอร์เวิร์ด และแบบทดสอบทักษะตัวแหน่งเซนเตอร์

3. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญสามท่าน ได้แก่ พศ.

สมเกียรติ อักษรัตน์ อาจารย์ อรุณ วรทอง และ อาจารย์ วัฒนา สุกชิพันธุ์ ตรวจสอบในด้านความครอบคลุมตามคุณสมบัติ และทักษะของแต่ละตัวแหน่ง

4. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ โดยแยกเป็นตัวแหน่ง รวมทั้งสิ้น 12 คน เพื่อเป็นการทดลองใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นก่อนที่จะนำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับรายละเอียดของแบบทดสอบของผู้วิจัยอยู่ใน ภาคผนวก ก.

อุปกรณ์ และสถานที่

1. ลูกบาสเกตบอล จำนวน 10 ลูก
2. เทปวัดระยะทาง
3. กระดาษขาว
4. สีสีกีดขวาง (หลัก)
5. ผ้าผนัง
6. เป้าสีแดง สีเหลือง สีเขียวเงิน
7. นาฬิกาจับเวลา
8. สนามบาสเกตบอลร้อมห่วงประตู
9. ใบบันทึกคะแนนการทดสอบ
10. ใบบันทึกคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และวิธีการทดสอบ
2. ขอหนังสือจากมัฟทิวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังอธิการบดี มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยคัดเลือกใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างใน การศึกษาค้นคว้า
3. อบรมและอธิบายวิธีการทดสอบแก่ผู้ช่วยในการทดสอบให้เข้าใจถึงวิธี การทดสอบและรายละเอียดอื่น ๆ
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำ 2 ครั้ง โดยพิจารณาว่าการทดสอบใน ครั้งแรก ไม่ส่งผลกระทบต่อการทดสอบในครั้งที่สอง
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญสามท่านให้คะแนนทักษะของกลุ่มตัวอย่างขณะทำการทดสอบ ครั้งที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ได้แก่ อาจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ อาจารย์นพพร วัฒนสุข และ อาจารย์พรศุษ์ ปิติราชชัย ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนเหมือนกันทั้งสามท่าน ดัง ดีมาก ดี ปานกลาง อ่อน อ่อนมาก และแปลงเป็นคะแนนเต็งดังนี้ 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แปลงคะแนนเดิมเป็นคะแนนที่ (T-Score)
2. ศึกษาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะ ตำแหน่งสำหรับนักศึกษาสเกตบอร์ลหญิงของผู้วิจัย โดยหาจากความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักศึกษาสเกตบอร์ลหญิงของ ผู้วิจัย กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน

3. ศึกษาความเป็นปัจจัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะ ตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงของผู้วิจัย โดยการคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation Coefficient) แต่ละคู่จากคะแนนที่ให้โดยผู้เชี่ยวชาญสามท่าน

4. ศึกษาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะ ตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงของผู้วิจัย โดยหาจากความสัมพันธ์ดังนี้

4.1 หากค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัยในแต่ละรายการในครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สอง

4.2 หากค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่งในการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงของผู้วิจัย ในครั้งที่หนึ่ง กับครั้งที่สอง

5. ทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปิดตารางความนัยสำคัญของค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .05 และ .01

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หมายชั้นเลขคณิต โดยใช้สูตร (\bar{X} ที่ยกนัยประเสรีฐ. 2530: 31)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน มัชชีมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนของผู้เข้ารับการทดสอบ

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชาญวิทย์ เกี้ยมบุญ-
ประจำศรี 2530:54)

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนของผู้เข้ารับการทดสอบ

3. หาค่าคะแนน "ที" (T-Score) โดยใช้สูตร (บังอร ภูวภิรมย์ชัยวัฒน์.
 2523:43)

$$T = 50 + 10Z$$

เมื่อ T แทน คะแนนมาตรฐานที่แปลงให้มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ
 Z แทน คะแนนมาตรฐานของแต่ละรายการ ใช้สูตร (บังอร
 ภูวภิรมย์ชัยวัฒน์. 2523:43)

$$Z = \frac{X - \bar{X}}{S.D.}$$

เมื่อ X แทน คะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการ
 \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบแต่ละรายการ
 $S.D.$ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจาก
 การทดสอบแต่ละรายการ

↓ 4. หากความสัมพันธ์ ได้แก่ สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพอร์สัน
 (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ชาญวิทย์
 เกียร์บุญประเสริฐ. 2530:224)

$$N \sum X \cdot Y - \sum X \cdot \sum Y$$

$$r = \sqrt{\left[N \sum X^2 - (\sum X)^2 \right] \left[N \sum Y^2 - (\sum Y)^2 \right]}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ

$\sum XY$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง X กับ Y

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

$\sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์เป็นตัวอักษร เพื่อใช้ในการคำนวณ ดังนี้

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

T แทน ค่าคะแนนที่

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาด้านครรภ์นี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากคะแนนรวมของแต่ละตำแหน่ง กับคะแนนรวมในแต่ละตำแหน่ง ของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน

ตอนที่ 2 ศึกษาความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation Coefficient) แต่ละคู่ จากคะแนนที่ได้โดยผู้เชี่ยวชาญสามท่าน

ตอนที่ 3 ศึกษาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงของผู้วิจัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนตามแบบของ เพียร์สัน (Pearson's Product-

moment Correlation Coefficient) ระหว่าง

1. คะแนนของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สัมภารันนักกีฬา
บาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัยในแต่ละรายการ ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2
2. คะแนนของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สัมภารันนักกีฬา
บาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัยในแต่ละตำแหน่ง ครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง
สัมภารันนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย

ตาราง 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรวมการทดสอบทักษะ ใน
แต่ละตำแหน่ง ใน การทดสอบครั้งที่หนึ่ง กับ คะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน ใน
แต่ละตำแหน่ง

รายการทดสอบ	N	r
แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด	15	.874 **
แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	15	.703 **
แบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซ็นเตอร์	15	.766 **

** p < .01 (df. = 13, r = .641)

$\sqrt{.01} = .10$

$t = 1.5$

จากตาราง 1 แสดงว่า

1. คะแนนรวมจากแบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งการ์ดที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนกำนันนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .874$) ชี้แจงแสดงว่า แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรง

2. คะแนนรวมจากแบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมานอ่อนกำนันนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .703$) ชี้แจงแสดงว่า แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรง

3. คะแนนรวมจากแบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซนเตอร์ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งเซนเตอร์ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมานอ่อนกำนันนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .766$) ชี้แจงแสดงว่า แบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซนเตอร์ของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรง

ตอนที่ 2 ศึกษาความเป็นปัจจัย ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักฟ้าบาทเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย

ตาราง 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในแต่ละคู่ จากคะแนนที่ให้โดยผู้เชี่ยวชาญสามท่านในแต่ละตำแหน่ง

ผู้เชี่ยวชาญ	N	แบบทดสอบทักษะ	แบบทดสอบทักษะ	แบบทดสอบทักษะ
		ตำแหน่งการ์ด	ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด	ตำแหน่งเซนเตอร์
		(r)	(r)	(r)
คนที่ 1 กับ 2	15	.864 **	.724 **	.654 *
คนที่ 1 กับ 3	15	.820 **	.776 **	.553 *
คนที่ 2 กับ 3	15	.838 **	.869 **	.947 **

** $p < .01$ ($df. = 13, r = .641$)

* $p < .05$ ($df. = 13, r = .514$)

จากตาราง 2 แสดงว่า

1. คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับ คนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และ คนที่ 2 กับ คนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .864, .820, .838$ ตามลำดับ)

2. คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับ คนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และ คนที่ 2 กับ คนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .724, .776, .869$ ตามลำดับ)

3. คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับ คนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และ คนที่ 2 กับ คนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซนเตอร์ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ($r = .654, .553, .947$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับ
นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งที่หนึ่งกับ
ครั้งที่สอง

รายการทดสอบ	N	r
แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด		
- การเลี้ยงลูกบอล	15	.893 **
- การเลี้ยงและส่งลูกบอลสองมือระดับอกไปยังเป้าหมาย	15	.884 **
- การเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านหน้าของห่วงประตู	15	.614 *
แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด		
- การเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้าย และขวา	15	.752 **
- การส่ง-รับ และเลี้ยงลูกบอลเข้าชิงประตู	15	.820 **
- การยิงประตูไกล	15	.737 **
แบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซ็นเตอร์		
- การหมุนตัวชิงประตู	15	.896 **
- การยิงประตูระยะกลาง	15	.938 **
- การยิงประตูใต้แป้นลับข้าง	15	.617 *

** $p < .01$ ($df. = 13$, $r = .641$)

* $p < .05$ ($df. = 13$, $r = .514$)

จากตาราง 3 แสดงว่า

- แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบอล ของการทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด
ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิ�าน อ่อนแรงนิ่ง

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .893$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบolut ของการทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด มีความเชื่อมั่น

2. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบolut ของมือระดับอกไปยังเป้าหมาย ของ การทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์ กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .884$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยง และ ส่งลูกบolut ของมือระดับอกไปยังเป้าหมาย ของการทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด มีความเชื่อมั่น

3. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบolut ของมือระดับด้านหน้าของหัวประตู ของ การทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์ กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .614$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบolut ของมือระดับด้านหน้าของหัวประตู ของการ ทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด มีความเชื่อมั่น

4. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบolut ของมือระดับด้านซ้าย และขวา ของการ ทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์ กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .752$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบolut ของมือระดับด้านซ้าย และขวา ของการ ทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความเชื่อมั่น

5. แบบทดสอบทักษะการส่ง-รับ และ เลี้ยงลูกบolut เข้าอย่างประตู ของการ ทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์ กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .820$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการส่ง-รับ และ เลี้ยงลูกบolut เข้าอย่างประตู ของการทดสอบ ทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความเชื่อมั่น

6. แบบทดสอบทักษะการยิงประตูไกล ของการทดสอบทักษะตำแหน่ง ฟอร์เวิร์ด ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์ กันแบบเส้นตรงเชิง นิมาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .737$) แสดงว่า แบบทดสอบ ทักษะการยิงประตูไกล ของการทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด มีความเชื่อมั่น

7. แบบทดสอบทักษะการหมุนตัวอิสิ่งประดิษฐ์ ของการทดสอบทักษะตัวแหน่ง เช่นเดอร์ ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิง นิมาน อ่อน弱 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .896$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการหมุนตัวอิสิ่งประดิษฐ์ ของการทดสอบทักษะตัวแหน่ง เช่นเดอร์ มีความเชื่อมั่น

8. แบบทดสอบทักษะการยิงประตูรูระบะกลาง ของการทดสอบทักษะตัวแหน่ง เช่นเดอร์ ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิง นิมาน อ่อน弱 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .938$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะการยิงประตูรูระบะกลาง ของการทดสอบทักษะตัวแหน่ง เช่นเดอร์ มีความเชื่อมั่น

9. แบบทดสอบทักษะการยิงประตูใต้แป้นลับข้าง ของการทดสอบทักษะ ตัวแหน่ง เช่นเดอร์ ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันแบบเส้น ตรงเชิงนิมาน อ่อน弱 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .617$) แสดงว่า แบบ ทดสอบทักษะการยิงประตูใต้แป้นลับข้าง ของการทดสอบทักษะตัวแหน่ง เช่นเดอร์ มี ความเชื่อมั่น

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวม ของแต่ละตัวแหน่ง ในการทดสอบครั้งที่หนึ่ง กับ ครั้งที่สอง

รายการทดสอบ	N	r
แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งการ์ด	15	.921 **
แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งฟอร์เวิร์ด	15	.839 **
แบบทดสอบทักษะตัวแหน่ง เช่นเดอร์	15	.887 **

** $p < .01$ (df. = 13, $r = .641$)

จากตาราง 4 แสดงว่า

1. แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งการ์ดของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .921$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งการ์ดของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น
2. แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .839$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย มี ความเชื่อมั่น
3. แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งเซ็นเตอร์ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .887$) แสดงว่า แบบทดสอบทักษะตัวแหน่งเซ็นเตอร์ของผู้วิจัย มี ความเชื่อมั่น

บกที่ 5

บทอื่น สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทอื่น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักฟื้นฟูสกัดบอลหญิง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักฟื้นฟูสกัดบอลหญิง ในระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ประจำปี 2533 และกีฬามหาวิทยาลัยอุดมศึกษา ของ กรุงเทพมหานคร ประจำปี 2533 โดยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 45 คน แบ่งออกเป็น

ตำแหน่งการ์ด (Guard)	15	คน
ตำแหน่งฟอร์вар์ด (Forward)	15	คน
ตำแหน่งเซนเตอร์ (Center)	15	คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อุปกรณ์ และสถานที่

1.1 ลูกบาสเกตบอล จำนวน 10 ลูก

1.2 เทปวัดระยะทาง

1.3 กระดาษขาว

1.4 สีน้ำเงิน (หลัก)

1.5 ผ้าผนัง

1.6 เป้าสีแดง สีเหลือง สีเขียวเงิน

1.7 นาฬิกาจับเวลา

1.8 สนามบ้าสเกตบอลพร้อมห่วงประตู

1.9 ใบบันทึกคะแนนการทดสอบ

1.10 ใบบันทึกคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่ผ่าน
วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย แบบทดสอบ 3 แบบด้วยกันกันคือ

2.1 แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการรับ ประกอบด้วย รายการทดสอบ 3

รายการ ได้แก่

- การเลี้ยงลูกบอล
- การเลี้ยง และส่งลูกบอลสองมือระดับอกไปยังเป้าหมาย
- การเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านหน้าของห่วงประตู

2.2 แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ประกอบด้วย รายการทดสอบ 3

รายการ ได้แก่

- การเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้าย และขวา
- การส่ง-รับ และเลี้ยงลูกบอลเข้าชิงประตู
- การยิงประตูโกล

2.3 แบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซ็นเตอร์ ประกอบด้วย รายการทดสอบ

3 รายการ ได้แก่

- การหมุนตัวยิงประตู
- การยิงประตูระยะกลาง
- การยิงประตูได้เป็นสิบครั้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ใช้แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งของผู้เข้ามาสเกตบอร์ด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการทดสอบสองครั้งกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 45 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตำแหน่ง ๆ ละ 15 คน ด้วยวิธีการทดสอบชี้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการทดสอบ

2. ให้ผู้เชี่ยวชาญสามท่านให้คะแนนทักษะของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักฟีล์มเบลอบอลหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ขณะทำการทดสอบครั้งที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ได้แก่ อาจารย์วัฒนา สุกนิพันธ์ อาจารย์นพพร วัฒนสุข และอาจารย์พิรศุภรณ์ ปิติสวัสดิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักฟีล์มเบลอบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักฟีล์มเบลอบอลหญิง ของผู้วิจัย กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน

2. หาความเป็นปัրนัยของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักฟีล์มเบลอบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในแต่ละคู่ระหว่างคะแนนที่ให้โดยผู้เชี่ยวชาญสามท่าน

3. หาความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักฟีล์มเบลอบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนการทดสอบชี้

4. ทดสอบความมั่นคงสำคัญโดยเปิดตารางความมั่นคงสำคัญ โดยเปิดตารางความมั่นคงสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่ระดับ .05 และ .01

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะในแต่ละตำแหน่ง ในการทดสอบครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมในแต่ละตำแหน่ง ของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน พบว่า

1.1 คะแนนรวมแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งการ์ด ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนกำนันยลักษณะสัมภาระระดับ .01 ($r = .874$)

1.2 คะแนนรวมแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งการ์ด ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนกำนันยลักษณะสัมภาระระดับ .01 ($r = .703$)

1.3 คะแนนรวมแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเซ็นเตอร์ ของผู้วิจัย ในครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมทักษะตำแหน่งการ์ด ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญสามท่าน มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนกำนันยลักษณะสัมภาระระดับ .01 ($r = .766$)

2. ผลของการศึกษาหาความเป็นปัจจัยของผู้เชี่ยวชาญ ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ในแต่ละตำแหน่ง พบว่า

2.1 คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับ คนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับ คนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์ แบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนกำนันยลักษณะสัมภาระระดับ .01 ($r = .864, .820, .838$ ตามลำดับ)

2.2 คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กับ คนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์ แบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนกำนันยลักษณะสัมภาระระดับ .01 ($r =$

.724, .776, .869 ตามลำดับ)

2.3 คะแนนของผู้เขียนชาวภูมิภาคที่ 1 กับ คนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับ คนที่ 3 ตามแบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแห่งเช่นเดอร์ของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์ แบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ($r = .654, .553, .947$ ตามลำดับ)

3. ผลการศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแห่ง สัมาร์ท นักศึกษาสเกตบอร์ดอลเวลลิง ของผู้วิจัย โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง คะแนนการทดสอบทักษะในแต่ละรายการ และในแต่ละตำแหน่ง ใน การทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 พบว่า

3.1 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแห่งการ์ด มีความสัมพันธ์กับแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .921$) ซึ่งในแต่ละรายการทดสอบมีความสัมพันธ์กับแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ($r = .893, .884, .614$ ตามลำดับ)

3.2 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแห่งฟอร์เวิร์ด มีความสัมพันธ์กับแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .839$) ซึ่งในแต่ละรายการทดสอบมีความสัมพันธ์กับแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .752, .820, .737$ ตามลำดับ)

3.3 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแห่ง เช่นเดอร์ มีความสัมพันธ์กับแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .887$) ซึ่งในแต่ละรายการทดสอบมีความสัมพันธ์กับแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ($r = .896, .938, .617$ ตามลำดับ)

เอกสารรายผล

1. การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักศึกษาสหศึกษา โดยหาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรวมการทดสอบทักษะในแต่ละตำแหน่ง ในการทดสอบครั้งที่หนึ่ง กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญสามท่านในแต่ละตำแหน่ง ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรง เชิงนิมาน อร่ายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ

1.1 แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .874 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังทดสอบนี้แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัยได้สูง ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญสูง และผู้ที่กำลังทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ดของผู้วิจัยได้ต่ำ ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญต่ำ เช่นกัน สอดคล้องกับที่ แมททิวส์ (Mathews. 1978:27) กล่าวไว้ว่า ผู้เข้ารับการทดสอบที่สามารถทำคะแนนการทดสอบได้ดี หรือมีทักษะดีก็จะได้คะแนนหรือถูกใจมากขึ้นดับในการแข่งขันต่อไป ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรง คือ ผู้ที่มีความสามารถสูงทำคะแนนในการทดสอบได้มาก และผู้ที่มีความสามารถต่ำทำคะแนนในการทดสอบได้น้อย

1.2 แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .703 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังทดสอบนี้แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัยได้สูง ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญสูง และผู้ที่กำลังทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัยได้ต่ำ ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญต่ำ เช่นกัน สอดคล้องกับที่ แมททิวส์ (Mathews. 1978:27) กล่าวไว้ว่า ผู้เข้ารับการทดสอบที่สามารถทำคะแนนการทดสอบได้ดี หรือมีทักษะดีก็จะได้คะแนนหรือถูกใจมากขึ้นดับในการแข่งขันต่อไป ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรง คือ ผู้ที่มีความสามารถสูงทำคะแนนในการทดสอบได้มาก และผู้ที่มีความสามารถต่ำทำคะแนนในการทดสอบได้น้อย

1.3 แบบทดสอบทักษะตำแหน่ง เช่น เทอร์ของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .766 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังทดสอบนี้แบบทดสอบทักษะ

ตัวแหน่งเชนเตอร์ของผู้วิจัยได้สูง ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญสูง และผู้ที่กำหนดแบบทดสอบทักษะตัวแหน่งเชนเตอร์ของผู้วิจัยได้ต่ำ ก็จะได้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญต่ำ เช่นกัน สอดคล้องกับที่ แมทธิวส์ (Mathews. 1978:27) กล่าวไว้ว่า ผู้เข้ารับการทดสอบที่สามารถกำหนดการทดสอบได้ดี หรือมีทักษะดีก็จะได้คะแนนหรือถูกวางอันดับในการแข่งขันด้วย ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรง คือ ผู้ที่มีความสามารถสูงกำหนดในการทดสอบได้มาก และผู้ที่มีความสามารถสูงกำหนดในการทดสอบได้น้อย

2. การศึกษาความเป็นปรนัย ของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยหาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผู้เชี่ยวชาญสามท่าน ซึ่งให้คะแนนในการทดสอบครั้งที่ 1 ในการทดสอบทักษะเฉพาะตัวแหน่งการ์ด ตัวแหน่งฟอร์เวิร์ด และตัวแหน่งเชนเตอร์ ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อุ่่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ($r = .553 - .869$) แสดงว่า การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ในการทดสอบทักษะเฉพาะตัวแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย มีการให้คะแนนเหมือนกัน หรือให้คะแนนในลักษณะเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับที่ พาณิช บิลมาศ (2524:18) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่มีความเป็นปรนัย คือ แบบทดสอบที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนน แม้ว่าจะมีผู้ให้คะแนนหลายคนก็ตาม กล่าวคือ ทุกคนจะให้คะแนนแบบทดสอบเหมือนกัน ใกล้เคียงกันมาก หรือไม่แตกต่างกัน

3. การศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแหน่ง สำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ของผู้วิจัย โดยหาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งที่หนึ่ง กับ ครั้งที่สอง ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันแบบเส้นตรงเชิงนิมาน อุ่่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 คือ

3.1 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .921 ซึ่งแต่ละรายการทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .893, .884 และ .614 ตามลำดับ และแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดแบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแหน่งการ์ด ของผู้วิจัย ในการทดสอบครั้งที่หนึ่งได้สูง ก็กำหนดในการ

ทดสอบครั้งที่สองได้สูง เช่นกัน ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งการ์ด ของผู้วิจัยในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้ต่ำ ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่สองได้ต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ แมทธิวส์ (Mathews. 1978:70) บอสโก และกุลสถาพสิน (Bosco and Gustafson. 1983:70) และ ผาณิต บิลมาศ (2524:260) กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบคนเดิม กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม ใช้วิธีการทดสอบแบบทดสอบซ้ำ (Test-retest) ได้ผลการทดสอบเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกัน แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่น

3.2 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .839 ซึ่งแต่ละรายการทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .752, .820 และ .737 ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ดของผู้วิจัย ใน การทดสอบครั้งที่หนึ่งได้สูง ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่สองได้สูง เช่นกัน ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ของผู้วิจัยในการทดสอบครั้งที่หนึ่งได้ต่ำ ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่สองได้ต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ แมทธิวส์ (Mathews. 1978:26-27) บอสโก และกุลสถาพสิน (Bosco and Gustafson. 1983:70) และ ผาณิต บิลมาศ (2524:260) กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบ คนเดิมกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม ใช้วิธีการทดสอบแบบทดสอบซ้ำ (Test-retest) ได้ผลการทดสอบเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกัน แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่น

3.3 แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเชนเตอร์ของผู้วิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .887 ซึ่งแต่ละรายการทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .896, .938 และ .617 ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเชนเตอร์ของผู้วิจัย ใน การทดสอบครั้งที่หนึ่งได้สูง ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่สองได้สูง เช่นกัน ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งเชนเตอร์ของผู้วิจัย ในครั้งที่หนึ่งได้ต่ำ ก็ทำคะแนนในการทดสอบครั้งที่สองได้ต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ แมทธิวส์ (Mathews. 1978:26-27) บอสโก และกุลสถาพสิน (Bosco and Gustafson. 1983:70)

และ ผาณิต บิลมาศ (2524:260) กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบคนเดิม กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม ใช้วิธีการทดสอบแบบทดสอบซ้ำ (Test-retest) ได้ผลการทดสอบเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกัน แสดงว่าแบบทดสอบนี้มีความเชื่อมั่น

 จึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักฟีนาสเกตบอล หลังจากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปัจจัย มีความเชื่อมั่น และมีความเที่ยงตรง เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักฟีนาสเกตบอลหลังจากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนน การวัดแต่ละครั้งกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม ก็ได้ผลการวัดเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกัน และผู้ที่มีความสามารถสูงทำคะแนนในการทดสอบได้มาก และผู้ที่มีความสามารถต่ำ ทำคะแนนในการทดสอบได้น้อย ดังนั้น แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักฟีนาสเกตบอลหลังของผู้วิจัย จึงถือว่า เป็นแบบทดสอบที่ดีตามที่ บอสโก และ กุสตาฟสัน (Bosco and Gustafson. 1983:66) กล่าวว่า สิ่งสำคัญ 4 ประการ ในการพิจารณาเลือกแบบทดสอบ คือ ความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) ความเป็นปัจจัย (Objectivity) และความสามารถในการนำไปใช้ (Administrative Usability)

ข้อเสนอแนะ

- แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักฟีนาสเกตบอลหลัง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เหมาะสำหรับ ผู้ฝึกสอนจะนำเข้าไปทำการทดสอบ และประเมินผลความก้าวหน้าของนักฟีนาสเกตบอล และเพื่อคัดเลือกตัวนักฟีฯ ให้เหมาะสมกับตำแหน่งในการเล่น

- ควรนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับนักฟีนาสเกตบอลชายเพื่อคุณภาพสัมพันธ์ของแบบทดสอบว่าใช้ได้หรือไม่

3. ควรนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับนักกีฬาบาสเกตบอลในระดับต่าง ๆ

4. ควรจะได้มีการจัดระดับคะแนนของการทดสอบ เพื่อกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการวัดผล และประเมินผลความสามารถของนักกีฬา

บารณานกรรม

บรรณานุกรม

เฉลี่ย พิมพันธ์. ภาษาสเกตบอร์ด. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2529.

ชาญวิทย์ เกียรติบุญประเสริฐ. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

เทพประลักษณ์ กุลธวัชชิรขัย. เทคนิคและทักษะกีฬาบาสเกตบอล. กรุงเทพฯ :

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

บังอร ภูวภิรมย์ชัยวัฒน์. สถิติประยุกต์ทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ทวีกิจ การพิมพ์, 2523.

บรรจบ ภิรมย์คำ. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับ

อุดมศึกษา. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

ประทุม ม่วงมี. "วินัยและการทุ่มเทในการฝึก : ரากฐานของชัยชนะ," ผู้ตัดสิน

สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. กีฬาแห่งชาติ 23 เชียงใหม่, 2533.

ประเสริฐ ล้ำรากูณล. การสร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

พาณิช บิลมาศ. การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : คณะผลิตศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

_____. การทดสอบและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะผลิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

ละเมียด กรวยกชนพัฒน์. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักศึกษา

ชายระดับอุดมศึกษา. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

วิริยา บุญชัย. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2523.

อำนวย บุญญาลักษณ์. ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของบันน์ พินพา
และ ประเมิน สำราญผล กับของผู้วิจัย. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

American Association for Health, Physical Education, and
Recreation. Basketball for Boys : Skill Test Manual.
Washington, D.C. : AAHPER Publication, 1966.

Bosco, James S. and William F. Gustafson. Measurement and
Evaluation in Physical Education, Fitness and Sports.
New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1983.

Bunn, John W. Basketball Techniques and Team Play. New Jersey :
Prentice-Hall, Inc., 1964.

Clark, William James. "Development and Validation of a
Basketball Skill Test," Dissertation Abstracts. 34 :
4832-A, February, 1974.

Coleman, Brian and Peter Ray. Basketball. Great Britain :
Redwood Burn Limited, Trowbridge & Esher, 1976.

Ellenburg, Joe Kenneth. "The Predictive Value of Selected
Physical Variables in Determining Competitive
Performance in High School Basketball," Dissertation
Abstracts. 31 : 5174-5175-A, April, 1971.

Hopkins, David R. "A Factor Analysis of Selected Basketball
Skill Tests," Dissertation Abstracts. 38 : 155-A,
July, 1977.

Johnson, Barry L. and Jack K. Neilson. "Basics Concepts in
Test and Evaluation," Practice Measurement for
Evaluation in Physical Education. Minnesota : Burgess
Publishing Company, 1974.

Mathews, Donald K. Measurement in Physical Education. 5 th.
ed. Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1978.

Sheehan, Thomas J. An Introduction to the Evaluation of
Measurement Data on Physical Education. Massachusetts :
Addison - Wesley Publishing Company, Inc., 1971.

Turnbull, A. C. Basketball for Women. Queen University.
London : Addison - Wesley Publishing Company, 1973.

ສາດພນວກ

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวแห่งช่องผู้วิจัย

อุปกรณ์และสถานที่

1. ลูกบาสเกตบอลจำนวน 10 ลูก
2. เทปวัดระยะทาง
3. กระดาษขาว
4. สิ่งกีดขวาง (หลัก)
5. ผ้าผันน้ำ
6. เป้าสีแดง สีเหลือง สีเขียว
7. นาฬิกาจับเวลา
8. สนามบาสเกตบอลพร้อมห่วงประตู
9. ใบบันทึกคะแนนการทดสอบ
10. ใบบันทึกคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน

รายละเอียดแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลที่ผ่าน
วิจัยสร้างขึ้น

แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งของนักกีฬาบาสเกตบอลที่ผ่านวิจัยสร้างขึ้น
ประกอบด้วยแบบทดสอบสำหรับนักกีฬาบาสเกตบอลตำแหน่งต่าง ๆ 3 ตำแหน่ง ได้
แก่ แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการรับ แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด และแบบ
ทดสอบตำแหน่งเซ็นเตอร์

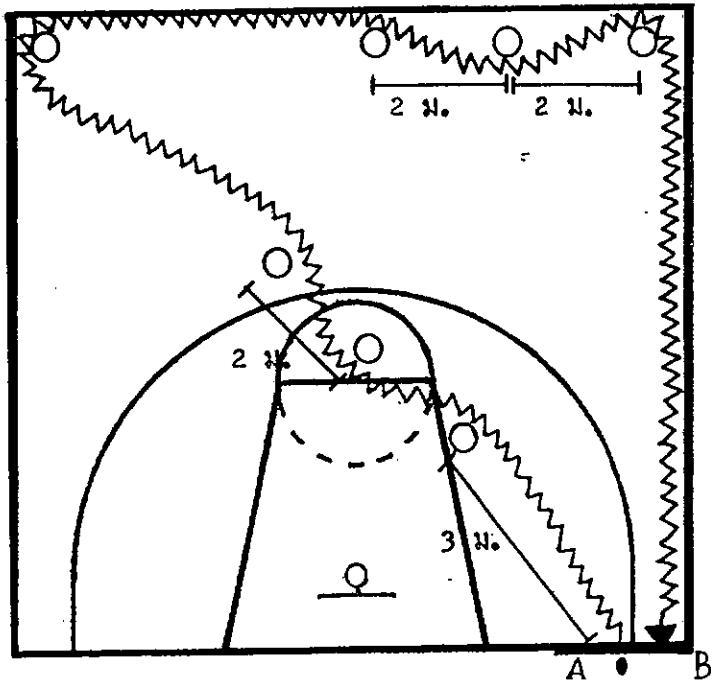
คำอธิบาย

ก่อนเริ่มทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบทุกคนทำการอบอุ่นร่างกาย 10 นาที
โดยการบริหารร่างกาย และสามารถทดสอบทำแบบทดสอบก่อนการทดสอบได้ 1-2
ครั้ง

แบบทดสอบทักษะตัวแทนการ์ด

1. การเลี้ยงลูกบอล

แผนผังการทดสอบ

~~~~~> ลูกศรแสดงทิศทางในการเลี้ยงลูกบอล

A = เส้นเริ่ม   O = สิ่งกีดขวาง (หลัก)   B = เส้นชัย

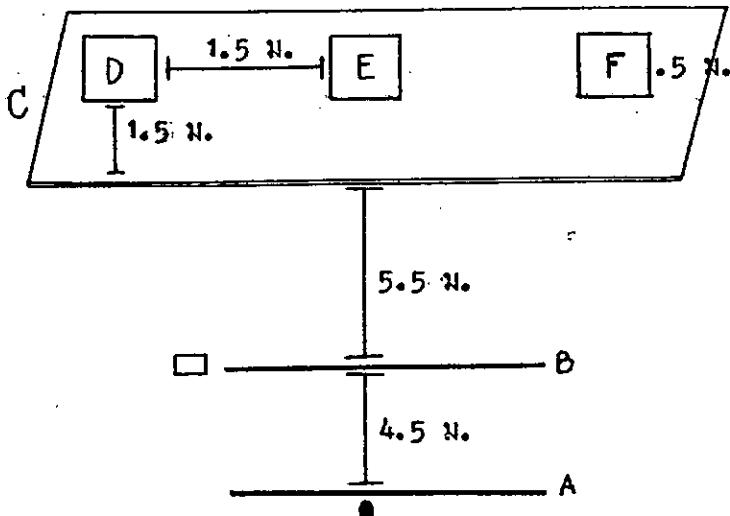
จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการเลี้ยงลูกบอล

วิธีการทดสอบ วางลูกบอลไว้บนเส้นเริ่ม ผู้เข้ารับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม และให้มือทึบสองข้างของตนเอง เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ผู้เข้ารับการทดสอบจับลูกบอลเก็บบอลชนเหลี่ยงไปอ้อมสิ่งกีดขวาง (หลัก) ทางซ้ายมือ แล้วเลี้ยงอ้อมสิ่งกีดขวาง (หลัก) ต่อไปทางซ้ายมือ ทำสลับกันดังลูกศร และต้องพยายามเลี้ยงลูกบอลให้เร็วที่สุดจนกว่าจะผ่านเส้นชัย

การให้คะแนน ผู้ทดสอบจะเริ่มจับเวลาเมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" และหยุดเวลาเมื่อผู้เข้ารับการทดสอบผ่านเส้นชัย

2. การเลี้ยงและส่งลูกบอลสองมือระดับอกไปยังเป้าหมาย

แผนผังการทดสอบ

- = ผู้เข้ารับการทดสอบ
- = ผู้ทดสอบ
- A = เส้นเริ่ม
- B = เส้นให้สัญญาณ
- C = ผนัง
- D = เป้าสีแดง
- E = เป้าสีเหลือง
- F = เป้าสีน้ำเงิน

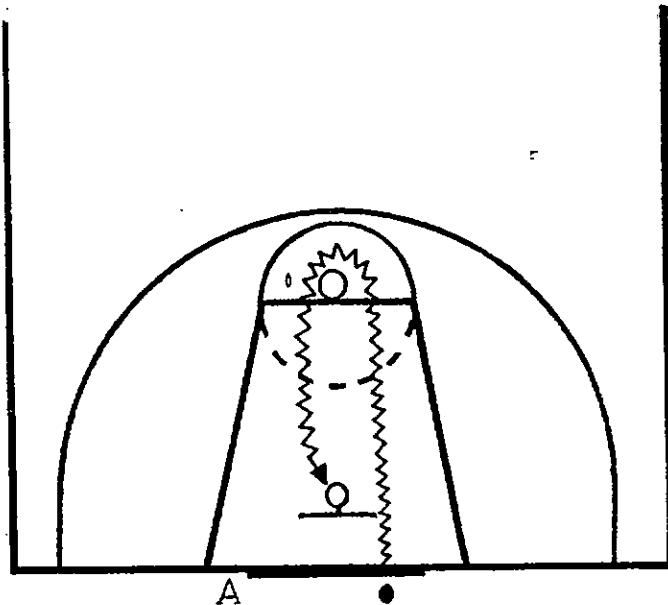
จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการเลี้ยงลูกบอล และส่งลูกบอลแบบสองมือ ระดับอกไปยังเป้าหมาย

วิธีการทดสอบ วางลูกบอลไว้บนเส้นเริ่ม ผู้เข้ารับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม และให้มือทั้งสองข้างวางบนเข่าของตนเอง เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ผู้เข้ารับการทดสอบจับลูกบอลขึ้น เลี้ยงลูกบอลตรงไปข้างหน้า เมื่อผ่านเส้นให้สัญญาณ ผู้ทดสอบจะให้สัญญาณว่า "แดง" "เหลือง" หรือ "น้ำเงิน" ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องเปลี่ยนจากการเลี้ยงลูกบอลมาเป็นการจับลูกบอล แล้วส่งลูกบอลแบบสองมือระดับอกไปยังเป้าหมายดังกล่าวให้รวดเร็วที่สุด

การให้คะแนน ผู้ทดสอบจะเริ่มจับเวลาเมื่อให้สัญญาณ "เริ่ม" และจะหยุดเวลาเมื่อลูกบอลกระแทกเป้าหมาย ทดสอบทั้งหมด 3 ครั้ง โดยรวมเวลาที่ทำได้ทั้ง 3 ครั้ง

3. การเลี้ยงลูกบอลซึ่งประตูด้านหน้าของห่วงประตู

แผนผังการทดสอบ

● = ผู้เข้ารับการทดสอบ

O = สิ่งกีดขวาง (หลัก)

A = เส้นเริ่ม

~~~~> = ทิศทางในการเลี้ยงบอล

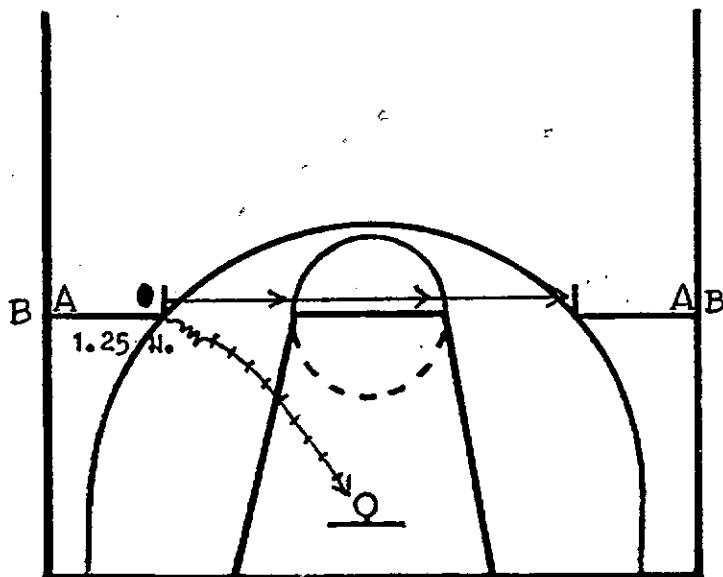
จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการเลี้ยงลูกบอล กระโดดขึ้นยิงประตูทางด้านหน้าของห่วงประตู

วิธีการทดสอบ วางแผนลูกบอลไว้บนเส้นเริ่ม ผู้เข้ารับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม และให้มือถือส่องช้างวางบนเข่าของตนเอง เพื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ผู้เข้ารับการทดสอบจับลูกบอลขึ้นเลี้ยงไปอ้อมสิ่งกีดขวาง (หลัก) และกลับมากระโดดขึ้นยิงประตูทางด้านหน้าของห่วงประตู จากนั้นก็เก็บลูกบอลแล้วเลี้ยงลูกบอลไปอ้อมสิ่งกีดขวาง (หลัก) และกลับมากระโดดขึ้นยิงประตูอีก ใช้เวลาในการทดสอบ 45 วินาที การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ยิงประตูลง ลูกละ 1 คะแนน

แบบทดสอบทักษะตามหน่วยฟอร์เวิร์ด

1. การเลี้ยงลูกบอลชิงประตูด้านซ้ายและขวา

แผนผังการทดสอบ

A = เส้นเริ่ม

B = ผู้ช่วยทดสอบ

● = ผู้เข้ารับการทดสอบ

↔ = การชิงประตู

→ = กิจกรรมในการวิ่ง

~~~~~ = การเลี้ยงลูกบอล

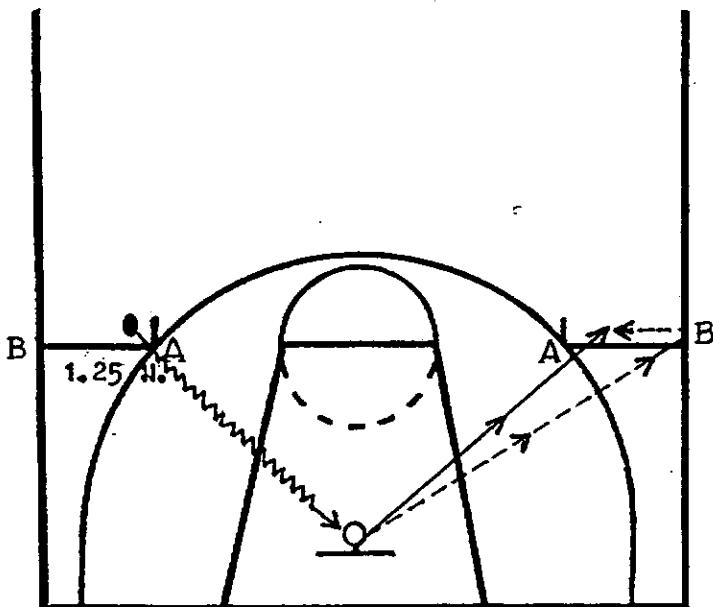
จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการเลี้ยงลูกบอล 1 ครั้ง ชิงประตูด้านซ้าย และด้านขวาของห่วงประตู

วิธีการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่ม โดยจะเริ่มที่ด้านซ้ายหรือขวา ก่อนก็ได้ เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้เข้ารับการทดสอบ รับลูกบอลจากผู้ช่วยทดสอบ และเลี้ยงลูกบอล 1 ครั้ง จากนั้นจับลูกบอลขึ้นชิงประตู โดยไม่ต้องเก็บ ลูกบอล จากนั้นวิ่งไปถ้านตรงซ้ายเพื่อรับบอลในเขตเส้นเริ่ม เลี้ยงลูกบอล 1 ครั้ง และชิงประตู ให้ปฏิบัติทั้งหมด 10 ครั้ง

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ชิงประตูลง ลูกละ 1 คะแนน

2. การส่ง-รับ และเลี้ยงลูกบอลเข้าขึ้นประตู

แผนผังการทดสอบ

A = เส้นเริ่ม

B = ผู้ช่วยทดสอบ

● = ผู้เข้ารับการทดสอบ

~~~~ = การเลี้ยงลูกบอล

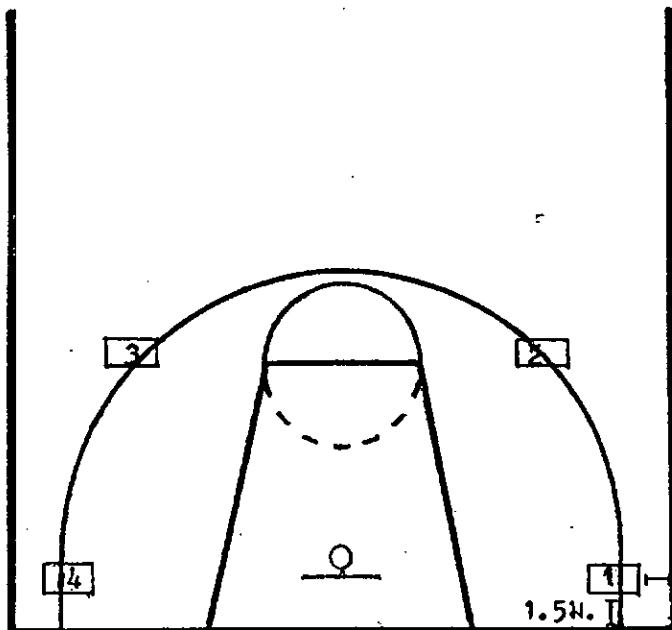
----- = ทิศทางการส่งลูกบอล

จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการส่งลูกบอล การรับลูกบอล และการเลี้ยงลูกบอลเข้าขึ้นประตู

วิธีการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่ม โดยจะเริ่มที่ด้านซ้ายหรือขวา ก่อนก็ได เมื่อได้ยินเสียง "เริ่ม" ให้ผู้เข้ารับการทดสอบรับลูกบอลจากผู้ช่วยทดสอบ และเลี้ยงลูกบอลเข้าขึ้นประตู จากนั้นเก็บลูกบอลส่งให้ผู้ช่วยทดสอบทันที เวลาห้าสนาHEET ด้านตรงข้าม และวิ่งไปหยุดรับลูกบอลในเขตเส้นเริ่ม เลี้ยงลูกบอลเข้าขึ้นประตู และเก็บลูกบอลส่งให้ผู้ช่วยทดสอบอีก ใช้เวลาในการทดสอบ 45 วินาที การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ยิงประตูลง ลูกละ 1 คะแนน

3. การยิงประตูไกล

แผนผังการทดสอบ

□ = จุดที่ยิงประตู

● = ผู้เข้ารับการทดสอบ

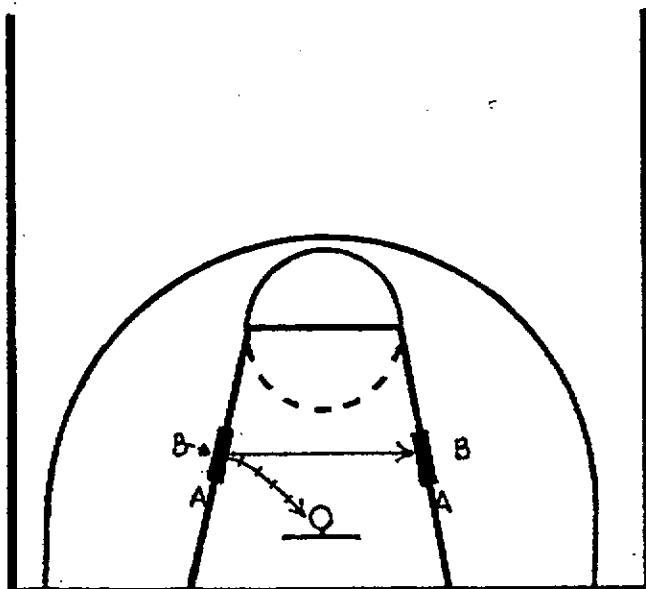
จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการยิงประตูระยะไกล

วิธีการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบยิงประตูตามจุดต่าง ๆ ที่กำหนดให้ เริ่มจากจุดที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ ยิงประตูจนล้ม 5 ครั้ง จนครบทุกจุด การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ยิงประตูลง ลูกละ 1 คะแนน

แบบทดสอบทักษะตำแหน่งเช่นเดอร์

1. การหมุนตัวอย่างประตู

แผนผังการทดสอบ

A = เส้นเริ่ม

B = ผู้ช่วยทดสอบ

↔ = การยิงประตู

→ = ทิศทางในการวิ่ง

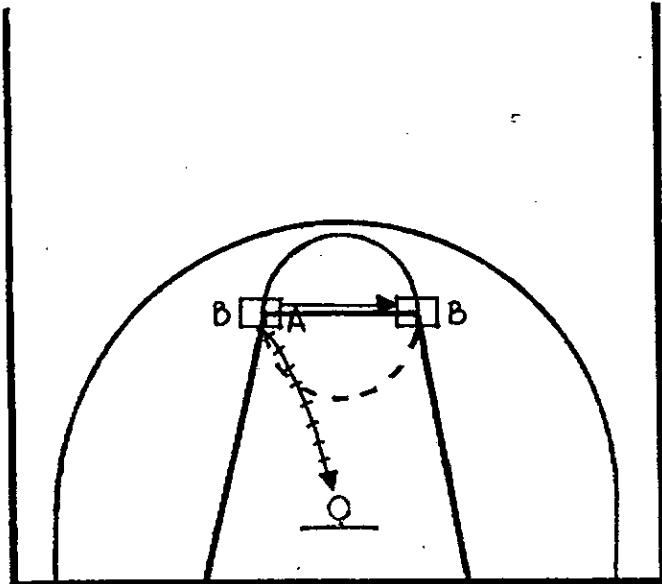
จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการหมุนตัวอย่างประตู

วิธีการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่หัวลงเส้นเริ่ม และหันหลังให้กับห่วงประตู โดยจะเริ่มที่ด้านซ้ายหรือขวา ก่อนก็ได้ เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้เข้ารับการทดสอบ รับลูกบลลจจากผู้ช่วยทดสอบ หมุนตัวหันหน้าเข้าหาห่วงประตู และยิงประตู โดยไม่ต้องเก็บลูกบลลจ จากนั้นวิ่งไปด้านตรงข้าม เพื่อรับบลลจในเขตเส้นเริ่ม โดยหันหลังให้กับห่วงประตู หมุนตัวหันหน้าเข้าห่วงประตู และยิงประตู ใช้เวลาในการทดสอบ 45 วินาที

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ยิงประตูลง ลูกละ 1 คะแนน

2. การยิงประดู่ระยะกลาง

แผนผังการทดสอบ

A = เส้นเริ่ม

B = ผู้ช่วยทดสอบ

→→→ = การยิงประดู่

→ = กิจกรรมในการวิ่ง

□ = จุดที่ยิงประดู่

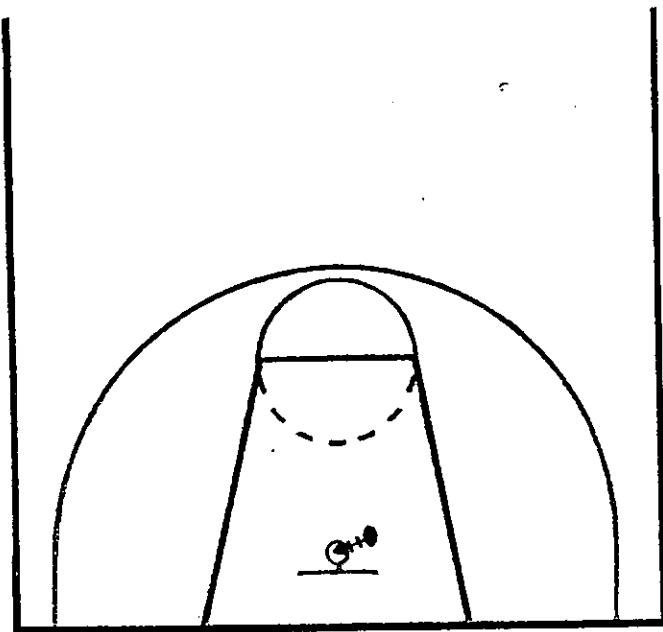
จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการยิงประดู่ระยะกลาง

วิธีการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่ม บริเวณจุดยิงประดู่ โดยจะเริ่มที่ด้านซ้ายหรือขวา ก่อนก็ได้ เมื่อได้ยินเสียงลูบ "เริ่ม" ให้ผู้เข้ารับการทดสอบรับลูกบลลจากผู้ช่วยทดสอบยิงประดู่ โดยไม่ต้องเก็บลูกบลล จากนั้นวิ่งไปถ้านตรงข้ามบริเวณจุดที่กำหนดเพื่อรับบลลยิงประดู่ ใช้เวลาในการทดสอบ 45 วินาที

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ยิงประดู่ลง ลูกละ 1 คะแนน

3. การยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง

แผนผังการทดสอบ

● = ผู้เข้ารับการทดสอบ

จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง

วิธีการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบถือบอนลี่ย์อยู่บริเวณใต้แป้น โดยจะเริ่มที่ด้านซ้ายหรือขวา ก่อนก็ได้ เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง โดยจะต้องยิงประตูในข้างนั้นให้ลงก่อนจะจึงจะสลับไปยังประตูอีกด้านหนึ่ง ให้ใช้เวลาในการทดสอบ 45 วินาที

การให้คะแนน นับจำนวนครั้งที่ยิงประตูลง ลูกละ 1 คะแนน

ภาคผนวก ๒
ใบบันทึกคะแนนของผู้เรียนรายชื่อ^{*}
ใบบันทึกคะแนนการทดสอบ

ใบบันทึกคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

<u>การให้คะแนน</u>	ดีมาก	5
	ดี	4
	พอใช้	3
	อ่อน	2
	อ่อนมาก	1

ชื่อนักกีฬา..... ตำแหน่งการเล่น.....

รายการทดสอบ	5	4	3	2	1
<u>ตำแหน่งการ์ด</u>					
- การเลี้ยงบอล					
- การสั่งบอล					
- การเลี้ยงบอลยิงประตู					
<u>ตำแหน่งฟอร์เวิร์ด</u>					
- การเลี้ยงบอลหนึ่งครั้งยิงประตู					
- การสั่ง-รับ และ เลี้ยงบอล
ยิงประตู					
- การยิงประตูไกล					
<u>ตำแหน่งเซนเตอร์</u>					
- การหมุนตัวยิงประตู					
- การยิงประตูระยะกลาง					
- การยิงประตูได้เป็น					

ลงชื่อ ผู้ให้คะแนน

ใบบันทึกคะแนนการทดสอบ

ชื่อนักเรียน สังกัดที่ม
 ตำแหน่งการเล่น

รายการทดสอบ	คะแนนการทดสอบ	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1.		
2.		
3.		
รวม		

ภาคผนวก ค

ตาราง แสดงคะแนนการทดสอบทักษะเฉพาะตัวแห่งครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สอง
แสดงคะแนนที่ของคะแนนทดสอบทักษะตัวแห่งการ์ด
แสดงคะแนนของผู้เชี่ยวชาญสามคน

ตาราง 5 แสดงค่าคะแนน T ของคะแนนการทดสอบทักษะทำหน่งการด ครั้งที่ 1

ผู้เข้ารับการทดสอบ	รายการทดสอบที่ 1		รายการทดสอบที่ 2		รายการทดสอบที่ 3		คะแนนรวม
	คะแนน	T	คะแนน	T	คะแนน	T	
1	14.18	31.34	6.93	43.10	7	41.7
43.1	116.14
2	12.37	58.36	6.51	57.59	8	53.07	169.02
3	12.63	54.48	7.27	31.38	7	41.7	127.56
4	11.92	65.07	6.12	71.03	9	64.43	200.53
5	12.08	62.69	6.31	64.48	9	64.43	191.6
6	12.34	58.81	6.39	61.72	8	53.07	173.6
7	12.69	53.58	7.00	40.69	7	41.7	135.97
8	12.54	55.82	6.73	50	9	64.43	170.25
9	12.79	52.09	6.90	44.14	8	53.07	149.3
10	13.04	48.36	6.87	45.17	6	30.34	123.87
11	13.18	46.27	6.75	49.31	8	53.07	148.65
12	13.11	47.31	6.82	46.90	7	41.7	135.91
13	13.56	40.60	6.75	49.31	8	53.07	142.98
14	13.67	38.96	6.91	43.79	8	53.07	135.82
15	13.86	36.12	6.75	49.31	7	41.7	122.13

ตาราง 6 แสดงค่าคะแนน T ของคะแนนการทดสอบทักษะทำหน่งการด ครั้งที่ 2

ผู้เข้ารับการทดสอบ	รายการทดสอบที่ 1		รายการทดสอบที่ 2		รายการทดสอบที่ 3		คะแนนรวม
	คะแนน	T	คะแนน	T	คะแนน	T	
1	14.29	27.89	6.95	45.77	8	46.63	120.29
2	12.87	52.81	6.39	67.31	8	46.63	166.75
3	13.27	45.79	7.09	40.38	7	34.13	120.3
4	12.02	67.72	6.26	72.31	10	71.63	211.66
5	12.21	64.39	6.56	60.77	9	59.13	184.29
6	12.43	60.53	6.62	58.46	9	59.13	178.12
7	13.02	50.18	6.99	44.23	8	46.63	141.04
8	12.67	56.32	6.91	47.31	9	59.13	162.76
9	12.90	52.28	6.93	46.54	9	59.13	157.95
10	13.41	43.33	7.07	41.15	8	46.63	131.11
11	13.25	46.14	6.91	47.31	7	34.13	127.58
12	12.98	50.88	6.90	47.69	8	46.63	145.2
13	13.44	42.81	7.06	41.54	8	46.63	130.98
14	13.54	41.05	7.08	40.77	8	46.63	128.45
15	13.23	46.49	6.92	46.92	8	46.63	140.04

ตาราง 7 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด

| ผู้เข้ารับ
การ
ทดสอบ	ทดสอบครั้งที่ 1				ทดสอบครั้งที่ 2			
	รายการ
ที่ 1	รายการ
ที่ 2	รายการ
ที่ 3	คะแนน
รวม	รายการ
ที่ 1	รายการ
ที่ 2	รายการ
ที่ 3	คะแนน
รวม
1	4	6	7	17	5	6	10	21
2	6	6	12	24	5	7	9	21
3	4	4	9	17	4	4	10	18
4	3	8	11	22	4	8	11	23
5	4	5	7	16	4	6	7	17
6	4	6	13	23	5	6	14	25
7	7	8	12	27	7	8	12	27
8	3	8	13	24	5	8	13	26
9	6	6	14	26	6	6	12	24
10	4	7	7	18	5	6	9	20
11	4	6	8	18	4	7	9	20
12	5	7	9	21	6	7	11	24
13	5	6	10	21	5	7	9	21
14	4	4	9	17	4	6	11	21
15	4	6	9	19	5	6	10	21

ตาราง 8 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะตามหนังสือนิยร์

| ผู้เข้ารับ
การ
ทดสอบ	ทดสอบครั้งที่ 1				ทดสอบครั้งที่ 2			
	รายการ
ที่ 1	รายการ
ที่ 2	รายการ
ที่ 3	คะแนน
รวม	รายการ
ที่ 1	รายการ
ที่ 2	รายการ
ที่ 3	คะแนน
รวม
1	11	6	25	42	11	7	27	45
2	7	5	22	34	8	2	18	28
3	8	8	20	36	8	8	22	38
4	4	4	18	26	8	3	22	33
5	6	8	22	36	4	8	20	32
6	10	11	20	41	10	10	19	39
7	13	12	25	50	12	12	23	47
8	17	11	25	53	16	11	23	50
9	13	15	19	47	13	14	22	49
10	13	10	22	45	12	11	23	46
11	12	10	21	43	12	11	21	44
12	10	12	19	41	11	10	19	40
13	10	11	20	41	12	11	18	41
14	9	8	20	37	8	8	20	36
15	8	9	18	35	8	8	17	33

ตาราง 9 แสดงการให้คะแนนของผู้เข้าแข่งขัน

| ผู้เข้ารับ
การทดสอบ | แบบทดสอบทักษะ
ตัวแทนงارد | | | | แบบทดสอบทักษะ
ตัวแทนฟอร์เวิร์ด | | | | แบบทดสอบทักษะ
ตัวแทนเซ็นเตอร์ | | | |
|------------------------|-----------------------------|--------|--------|-----|-----------------------------------|--------|--------|-----|----------------------------------|--------|--------|-----|
| | คนที่1 | คนที่2 | คนที่3 | รวม | คนที่1 | คนที่2 | คนที่3 | รวม | คนที่1 | คนที่2 | คนที่3 | รวม |
| 1 | 9 | 8 | 10 | 27 | 10 | 9 | 10 | 29 | 12 | 6 | 7 | 25 |
| 2 | 10 | 9 | 10 | 29 | 10 | 9 | 11 | 30 | 9 | 6 | 6 | 21 |
| 3 | 9 | 7 | 9 | 25 | 8 | 7 | 8 | 23 | 9 | 7 | 9 | 25 |
| 4 | 12 | 11 | 14 | 37 | 10 | 9 | 9 | 28 | 9 | 6 | 8 | 23 |
| 5 | 12 | 10 | 13 | 35 | 8 | 7 | 8 | 23 | 12 | 9 | 10 | 31 |
| 6 | 11 | 10 | 12 | 33 | 12 | 11 | 14 | 37 | 12 | 11 | 14 | 37 |
| 7 | 10 | 8 | 8 | 26 | 12 | 11 | 14 | 37 | 12 | 10 | 13 | 35 |
| 8 | 10 | 9 | 9 | 28 | 12 | 10 | 14 | 36 | 12 | 12 | 15 | 39 |
| 9 | 10 | 9 | 11 | 30 | 12 | 11 | 15 | 38 | 12 | 11 | 14 | 37 |
| 10 | 9 | 7 | 9 | 25 | 10 | 10 | 10 | 30 | 12 | 8 | 10 | 30 |
| 11 | 10 | 9 | 10 | 29 | 9 | 11 | 13 | 33 | 12 | 11 | 13 | 36 |
| 12 | 9 | 8 | 8 | 25 | 10 | 11 | 14 | 35 | 11 | 11 | 14 | 36 |
| 13 | 10 | 9 | 11 | 30 | 10 | 9 | 11 | 30 | 10 | 9 | 14 | 33 |
| 14 | 9 | 9 | 10 | 28 | 10 | 10 | 13 | 33 | 11 | 8 | 10 | 29 |
| 15 | 9 | 8 | 10 | 27 | 10 | 10 | 10 | 30 | 9 | 7 | 8 | 24 |

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวแสงโสม กินกี
เกิดวันที่	4 เดือนกันยายน พุทธศักราช 2508
สถานที่เกิด	อำเภอคลองสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 69-69/1 ถ.พญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำฝ่ายกิจการนักศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
40/4 ถ. พระราม 4 กล้วยน้ำไท พระโขนง
กรุงเทพฯ 10100
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	ชั้นมัธยมศึกษานิปที 5 จากโรงเรียนศรีอยุธยา
ถ.ศรีอยุธยา พญาไท กรุงเทพฯ 10400
พ.ศ. 2526	ป.กศ.สูง วิชาเอกพลศึกษา วิชาไทยสุนศึกษา
จากวิทยาลัยผลศึกษากรุงเทพ คลอง 13
ต.บึงน้ำรักษ์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี
พ.ศ. 2528	กศ.บ. วิชาเอกพลศึกษา วิชาไทยสุนศึกษา
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ผลศึกษา
พ.ศ. 2534	กศ.ม. (ผลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร

การสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่ง สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสกุลทองยิ่ง

บทคัดย่อ

ของ

แสงโสม กิฟกี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กันยายน 2534

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสเกตบอร์ลหญิง ชั้นประกอบไปด้วย แบบทดสอบ 3, แบบด้วยกันคือ

1. แบบทดสอบทักษะตำแหน่งการ์ด ประกอบด้วย 3 รายการทดสอบ ได้แก่

1.1 การเลี้ยงลูกบอล

1.2 การเลี้ยง และส่งลูกบอลสองมือระดับอกไปยังเป้าหมาย

1.3 การเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านหน้าของห่วงประตู

2. แบบทดสอบทักษะตำแหน่งฟอร์เวิร์ด ประกอบด้วย 3 รายการทดสอบ

ได้แก่

2.1 การเลี้ยงลูกบอลยิงประตูด้านซ้าย และขวา

2.2 การส่ง-รับ และเลี้ยงลูกเข้าข้างประตู

2.3 การยิงประตูไกล

3. แบบทดสอบทักษะตำแหน่งเซนเตอร์ ประกอบด้วย 3 รายการทดสอบ

ได้แก่

3.1 การหมุนตัวยิงประตู

3.2 การยิงประตูระยะกลาง

3.3 การยิงประตูให้แป้นสลับข้าง

กลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักศึกษาสาขาวิชาสเกตบอร์ลหญิง ระดับอุดมศึกษาตำแหน่งการ์ด ฟอร์เวิร์ด และเซนเตอร์ ชั้นใช้บริการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ตำแหน่งละ 15 คน รวม 45 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสเกตบอร์ลหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .874, .703$ และ $.766$ ตามลำดับ)

2. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสเกตบอร์ลหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ($r = .864, .820, .838, .724, .776, .869, .654, .553$ และ $.947$ ตามลำดับ)

3. แบบทดสอบทักษะเฉพาะตัวແහນ່ສໍາຮັບນັກຝີ້ພິບາສເກຕບອລຫຼົງ ທີ່ຜູ້ວິຊຍ
ສ້າງຂຶ້ນມີຄວາມເຂື່ອມື້ນຂອງແບນທົດສອນໃນແຕ່ລະຕຳແໜ່ງ ອຍ່າງມີນຍສໍາຄັງທາງສົດີທີ່ຮະດັບ
.01 ($r = .921, .839$ ແລະ $.887$ ຕາມລຳດັບ)

4. แบบทดสอบທักษะເພາະຕຳແໜ່ງສໍາຮັບນັກຝີ້ພິບາສເກຕບອລຫຼົງ ທີ່ຜູ້ວິຊຍ
ສ້າງຂຶ້ນມີຄວາມເຂື່ອມື້ນໃນແຕ່ລະຮາຍກາຣທົດສອນ ອຍ່າງມີນຍສໍາຄັງທາງສົດີທີ່ຮະດັບ .05
ແລະ .01 ($r = .893, .884, .614, .752, .820, .737, .896, .938$
ແລະ $.617$ ຕາມລຳດັບ)

ຈິງເໜັກສມ໌ຈະນໍາໄປໃຫ້ວັດທັກຂະເພາະຕຳແໜ່ງສໍາຮັບນັກຝີ້ພິບາສເກຕບອລ
ຫຼົງຮະດັບອຸດົມຕຶກຂາໄດ້

A CONSTRUCTION OF BASKETBALL SKILL TEST FOR FEMALE
SPECIFIC PLAYING POSITIONS

AN ABSTRACT
BY
SAENGSON TIPTAWEE

Presented in Partial Fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

September 1991

The purpose of this study was to construct a basketball skill test for specific playing positions and for female players. The items were as follows :

1. For the guards :

1.1 Dribble

1.2 Dribble and Two-hand Chest Pass to Target

1.3 Dribble and Front Shot

2. For the forwards :

2.1 Dribble and Left-Right Side Shot.

2.2 Passing, Receiving and Dribble-shot.

2.3 Long Shot

3. For the centers :

3.1 Pivot and Shot

3.2 Medium Shot

3.3 Alternate Lay-up Shot

The subjects were college female basketball players, 15 for each position, 45 in all.

After the data were statistically treated, it was found that :

1. The writer's constructed test was valid, $r = .874$, $.703$ and $.766$, respectively, and significant at $.01$ level.

2. The writer's constructed test was objective, $r = .864$, $.820$, $.838$, $.724$, $.776$, $.869$, $.654$, $.553$ was $.947$, respectively, and significant at $.05$ and $.01$ levels.

3. The writer's constructed test was reliable, $r = .921$, $.839$ and $.887$, respectively, and significant at $.01$ level.

4. The writer's constructed test items were reliable, $r = .893$, $.884$, $.614$, $.752$, $.820$, $.737$, $.896$, $.938$ and $.617$, respectively, and significant at $.05$ and $.01$ levels.